

S'ARENAL

de Mallorca

PUBLICACIÓ INDEPENDENT DE LES ILLES BALEARS

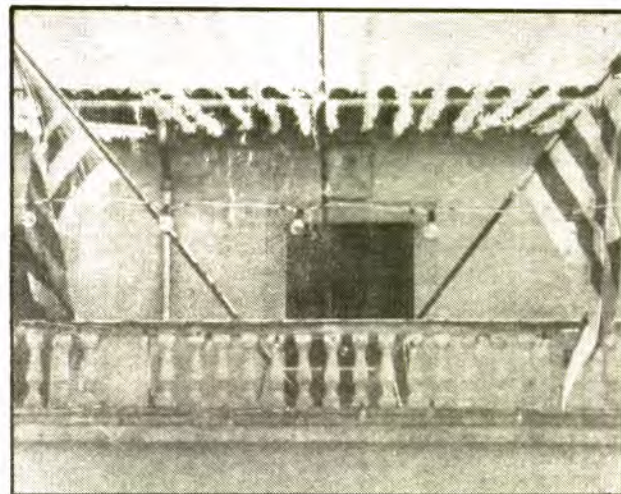
ANY XI. NÚMERO 250

1 DE SETEMBRE DE 1992

PREU: 150 PTS

Equip dels Infantils del Coll d'en Rabassa. Tenen la seva penya al carrer de Vicenç Tofinyo.

Montuïri

Un estol de joves cala foc a la bandera espanyola

Un nombrós estol de joves va calar foc a la bandera espanyola que onetjava a la balconada de l'Ajuntament flanquejada per les banderes catalanes de Montuïri i de les Balears.

Els fets ocorriren entre les 5'30 i les 6'30 del matí, una vegada acabada la verbena, la majoria dels joves, anà de la plaça des Dau a la plaça de l'Ajuntament. Des dels cadafal, tingueren fàcil accés a la balconada de l'Ajuntament, calaren foc a la bandera espanyola, les nostres quedaren intactes.

Després de la cremada de la bandera, vàries unitats de la Guàrdia Civil arribaren a la vila. Els efectius policials foren increpats pel jovent reunit a la plaça i fins i tot els tiraren una ampolla de vidre. Els números de la Guàrdia Civil identificaren un parell de joves, però no en detingueren cap.

Al migdia, dos guàrdies civils de la policia judicial procedents de Ciutat, arribaren a Montuïri per obrir les corresponents diligències per alteració de l'ordre públic. Aquesta vegada tanpoc se va produir cap detenció.

El batle del poble, Joan Antoni Ramonell, ha mostrat la seva preocupació pel fet i ha dit que instal·larà una bandera espanyola nova. En Joan Verger, president del CIM, i el parlamentari autonòmic i regidor local, Pere Sampol, ha criticat el succés.

Un exemplar d'aquest periòdic serà regalat a cadascuna de les famílies de Can Pastilla, es Coll d'en Rabassa i es Molinar. Si us ha agradat, trobareu una butlleta de subscripció a la segona plana. Enviau-nos-la. D'aquest número de S'ARENAL DE MALLORCA se n'han tirat 10 000 exemplars.

Un policia nacional de Marivent, denunciat per insultar la llengua dels mallorquins

Pep Perelló Far ha presentat un denúncia contra un agent del Cos Nacional de Policia pertanyent a la Unitat d'Intervenció Policial (UIP) vinguda a Mallorca per vetlar per la seguretat de la família reial. Segons apareix en la denúncia, l'agent va dir al denunciant que "no estava acostumat que li lladrassin", per mor que Pep Perelló li parlava en mallorquí.

Els fets varen succeir

el passat dia 12, devers les dues del capvespre, quan Pep Perelló, que és propietari d'un taller de reparacions de vehicles, circulava per Cala Major en direcció cap a Palma comprovant el cotxe d'un client.

"Quan era enfront del semàfor de Marivent -segons conta el denunciant- vaig veure de lluny que era verd, però quan vaig ser més a prop vaig canviar d'opinió i

vaig decidir fer la volta cap a l'esquerra".

"En aquell moment, un agent que vigilava la zona em va fer senyals perquè m'aturàs. Ell em parlava en castellà i jo li vaig parlar tot el temps en mallorquí. Al cap d'una estona, començà a alçar la veu i em va dir que no estava acostumat que li lladrassin, a la qual cosa jo vaig contestar que no estava avesat a aguantar les forces d'ocupació".

En aquell moment l'obligà a baixar del cotxe i a mostrar-li la documentació, i avisà un policia local perquè li posàs una multa, cosa que varen fer per haver passat un semàfor en vermell.

Posteriorment, Pep Perelló es va dirigir a la Comissaria de Palma per presentar-li una denúncia contra l'agent de policia per menysprear la llengua mallorquina.

Xafarderies

En Bartomeu Mas, fins fa poc president de l'Associació de Veïns des Coll d'en Rabassa, va haver de dimitir del seu càrrec degut a les pressions i amenaces d'uns quants veïns del poble. Amb ell dimitiren la majoria de membres de la directiva. Ara, el president és en Vicenç López, que ha organitzat les festes d'estiu i que continua amb les activitats lúdiques que se fan a la Torre d'en Pau.

L'associació de tercera edat SA NOSTRA des Coll d'en Rabassa celebrarà dia 3 de setembre el seu cinquè aniversari. Se reuniran l'horabaixa per berenar, ballar, i fer festa i sarau per llarg. El president d'aquesta associació és en Bartomeu Sastre, el vice-president en Joan Bauçà, el secretari en Bernat Tomàs. Els vocals són en Pere Aloi, en Gabriel Mascaró, en Nadal Ferragut i en Miquel Massot, aquest darrer, delegat de SA NOSTRA al poble.

En Miquel Collar, que és representant de vins de Binissalem, estiuja amb la seva família a una casa del carrer Trasmè de s'Arenal. Com que, amb el trànsit que passa i els turistes que passen ben gats no poden dormir, els vespres parteixen cap a Binissalem. En Toni de l'Hotel Iris també se queixa fort i ferm dels renous produïts pel trànsit del carrer Trasmè i diu que els veinats acabaran tots bojós. Tot això s'arreglarà si la gent s'acostuma a emprar el carrer Mar d'Aral i la carretera Militar en els seus desplaçaments per dins s'Arenal de Ciutat.

Enguany s'ha fundat el Club de Futbol Can Pastilla. És una bona notícia, perquè és la primer vegada que hi ha futbol a aquesta populosa barriada de s'Arenal. Han començat amb un equip d'alevis i un de tercera regional. El local social és al Bar Can Paco, al carrer Doff, 11. Continuarem donant notícies d'aquest club tan novell.

L'altre dia passàrem per la Bodega Binissalem que dóna a la Plaça Pius IX de Can Pastilla. Aquesta bodega està regentada per la Família Niell, originaris de Sineu, però que nasqueren a Son Banya aquell temps que encara no hi havia gitanos. A la Bodega Binissalem, la gent hi va a menjar frit i a beure vi de Binissalem.

Que vos pareix? Idò es Puput de Cresta Molla i els seus gonelles estan posant en marxa un moviment de recollida de signatures que presentaran al parlament sol·licitant la reforma de l'Estatut en els articles 3 i 14. Volen que canviï la denominació "llengua catalana" per "llengua mallorquina, menorquina, formenterenga i cabrerenga. Estem segurs que molt poca gent voldrà signar pardalades d'aquesta classe i molt més segurs que el Parlament Balear rebutjaria una tal sol·licitud. De totes maneres, el puput intoxicador i merdós ha tornat a amollar un de les seves merdes pudentes.

L'esperit republicà (IX)

Joan Quetgles
Professor de Filosofia d'IB

El desplegament real de l'esperit republicà no té res a veure amb el sentiment nostàlgic de la República del 36. Aquest discurs d'ara respon als interessos de les classes populars catalanes, mentre que al 36 el discurs –i la praxi– dominant de les esquerres era espanyol, en funció dels suposats interessos dels treballadors de tot l'Estat. Era un discurs en llengua espanyola, pensat i sentit en espanyol, contrari als interessos de la nació catalana. Tot allò que fos propi de la nació catalana –començant per la llengua– era considerat "burgès" i menystingut. Enlluernats per les suposades victòries de la Revolució Soviètica, els dispositius d'agitació i propaganda de les grans organitzacions obreres espanyoles varen fer unes grans reduccions esquemàtiques on Catalunya passava a ser una qüestió secundària. Poc originals com són, varen decidir que la situació era una colossal confrontació entre la burgesia espanyola i el proletariat espanyol.

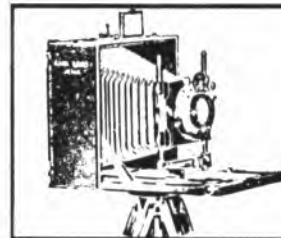
Considerem que al 36, molt més que no pas ara, burgesia espanyola que fos autèntica burgesia moderna no n'hi havia; que les úniques àrees d'estructuració burgesa moderna eren Catalunya- Principat i Biscaia. També hem de considerar que al Principat de Catalunya els sindicats eren no catalans; que el sindicat majoritari de Catalunya-Principat, l'anarquista, es denominava, i no casualment, Confederación Nacional del Trabajo, o sigui, "nacional d'Espanya". O sigui, que aquells àcrates espanyols que es proclamaven "ciudadanos del mundo", a la pràctica, al seu planteig estratègic, no denunciaven l'opressió nacional de Catalunya. Seguien la petja del marxisme clàssic que no donava validesa "moral" ni significació històrica als moviments d'alliberament nacional d'Europa. A la Solidaritat catalana –en resposta al fet que els militars espanyols varen assaltar impunement la revista satírica "Cu-cut"–, els anarco-sindicalistes de Catalunya contraposaven la "Solidaridad obrera", però en castellà, és a dir, "espanyola".

Certament, el 12 d'abril del 31, en Macià va proclamar la República Catalana –bé només al Principat, i per poques hores–. En aquest sentit, l'esperit republicà d'ara enllaça amb el del 36. L'esperit republicà d'ara, dels norantes, a Catalunya, és l'independentisme català. A diferència dels anys trenta, ara les classes populars no són desorientades per altres projectes socials i polítics alternatius. No oblidem ni per un moment que tant l'Arcàdia anarco-sindicalista com el Paradís comunista eren projectes espanyolistes. El nucli del seu discurs era una versió desproporcionada del discurs marxista que es feia a l'Europa dels anys trenta; la clau de volta era la contraposició entre burgesia i proletariat. En un Estat espanyol endarrerit, que mantenia l'estructura agrària tradicional, la contraposició burgesia-proletariat esdevenia una pressió ideològica i política que empenyia la burgesia catalana –i catalanista– a buscar el suport de l'enemic de classe que

eren els hereus de la monarquia tradicional, la classe dominant dels grans propietaris de terra, dels manipuladors dels aparells de l'Estat, classe dominant que abans com ara estava concentrada a Madrid. Quina paradoxa: els espanyolers a Barcelona parlant a tot hora de la lluita de classes, mentre que a les espanyes llunyanes ni hi havia burgesia ni proletariat –com ara mateix a moltes àrees hispàniques–. Per forçar la imaginació, és com si, durant la Revolució Francesa, els jacobins empenyessin els girondins a una aliança amb l'aristocràcia.

Sense entrar en una valoració de la filosofia marxista, queda clar que algunes tesis essencials de la teoria de Marx han quedat invalidades per la realitat dels processos històrico-socials. Per una banda, a l'Estat espanyol, d'acord amb la seva tradició mitomana, s'han fet molts d'abusos –mals usos– dels conceptes i tesis marxistes. Aquest preàmbul és per dir que l'establiment de la República Catalana –amb burgesos i capitalistes, és clar– significarà, ben segur, unes conquestes socials i polítiques sense precedents de les classes populars catalanes. Però, és que aquest mateix avanç cap a la República que anam fent no és sinó la suma de petites conquestes que van fent dia a dia els individus i les diverses organitzacions. Aquesta és, de fet, l'estratègia real que es va manifestant –com una mena d'assaig de prova d'èxit i error– al llarg d'aquests darrers anys. Sembla que el conflicte és nacional i de classe. L'opressió nacional que patim no prové de les classes populars espanyoles, sinó de les seves classes dominants que ens dominen a tots. Però aquest serà el tema del proper article.

Joan Quetgles
Professor de Filosofia d'IB

CASA BESTARD
FOTOGRAFIA

Damià Ramis, 19. Tel. 54 69 77. 07400 Alcúdia
Costa i Llobera, 2. Tel. 53 03 09. 07460 Pollença

Moda Infantil **NANOS**

Tot pel seu infant en prenes de vestir
Bresos, cucos, necessers
Carretera de Can Pastilla, 4
Tlf.: 26 50 46. Coll d'en Rabassa

S'ARENAL DE MALLORCA. Publicació independent de les Illes Balears. Edició i direcció: Mateu Joan i Florit. Redactor en cap: Gracià Sánchez i Font. Col·laboradors: Jaume Sastre, Bernat Joan i Marí, Mateu Sastre, Climent Garau i Salvà.

Depòsit legal PM 473-80. Impressió: Hora Nova S.A. Publicitat i subscripcions: camí de les Pedreres, 30. Apt. de Correus, 124. 07600 - s'Arenal. Tel. 265005. Fax: 269941.

Per un consens lingüístic d'urgència

Distingits lectors,

En Cerdó sap que per cada gonellista encobridor de l'avanç de la castellanització de Mallorca, hi ha vint mallorquins que no desitgen una Mallorca forastera. Per això li són bones les proves d'aquelles que apuren un poc. Poca gràcia li deu fer, veure's obligat a demostrar la seva mallorquinitat... o la seva forasteritat.

D'altra banda, i referint-me més al terreny nacional en general que no a l'estrictament lingüístic, trob que el nacionalisme ha d'anar viu i ha de ser ferm, però no capclòs. Per això ha de donar una oportunitat darrera l'altra al seu poble mallorquí i ha de saber destriar els renegats dels qui, sense arribar -d'entrada o mai- a la catalanitat global, parteixen sincerament d'una mallorquinitat afirmativa, oberta i cordial amb els immigrants disposats a integrar-se, i, alhora, tipa i farta de tant de forasterisme engolidor.

Heus ací, per tant, l'article adreçat meu a "El Día 16" dia 4 d'agost d'enguany:

Per un consens lingüístic d'urgència
per JORDI CALDENTELL

En referència a s'article publicat p'en Lluís Cerdó damunt "El Día 16" de dia 29 de juliol, com a partidari que som que sa nostra llengua sigui com qualsevol llengua normal d'Europa i, per tant, disposi d'un model lingüístic unitari a tot es territori on s'hi parli, vull proposar públicament un pacte de salvació de s'idioma a s'autor de s'esmentat article. A ell, que és partidari que hi hagi un model de llengua per a cada autonomia en tractar-se des nostros idioma, però que li va bé que n'hi hagi un de sol d'espanyol per a totes ses autonomies de llengua castellana... i catalana.

Li propòs que diriguem a s'Universitat i an es Parlament de ses Illes Balears una instància pública perquè aquestes institucions prenguin ses resolucions que facin falta per mirar d'aconseguir a l'acte es consens de sa societat civil mallorquina, necessari per a salvar sa nostra llengua de sa desaparició fatal, tal com sona.

Aquestes resolucions se poden resumir en quatre punts, que tot seguit descriu:

Cooficialitat dialectal-unitària

1) Ets unitaristes acceptaran s'oficialització des model dialectalitzat, utilitzable preferentment en es context sociolingüístic insular. Com a contrapartida, es dialectalistes també acceptaran s'oficialitat des model de llengua unitari, utilitzable preferentment en aquells contexts en què sa comunicació s'hagi d'establir amb un públic majoritàriament de dialecte de fora de Mallorca. Per fer-ho possible, es texts d'ensenyament de sa llengua a ses escoles de Mallorca, si se basen en es model unitari, duran un annex que farà conèixer ses formes dialectals, i viceversa.

Es Parlament i s'Universitat faran conèixer ets avantatges d'aquestes mesures a ses autonomies castellanones on existesqui qualche parla contrastable amb so castellà central -com es bable o es panotxo- i en proposaran sa mateixa cooficialització amb s'espanyol estàndard.

Es drets de la resta de ses Balears

2) Seran reconeguts es drets des menorquins, eivissencs i formenters d'elaborar i oficialitzar dins es seus territoris es model dialectal que pertoqui a cadascú.

Flexibilitat de noms

3) Ets unitaristes acceptaran s'oficialitat des noms populars locals per anomenar s'idioma (mallorquí, menorquí, eivissenc, formenter, pollencí, pla...). I, a s mateix temps, es dialectalistes també acceptaran s'oficialitat des nom unitari que designa globalment sa nostra llengua i amb què és coneguda internacionalment dins es camp de sa filologia -"català"-.

Es Parlament i s'Universitat faran conèixer ets innombrables avantatges d'aquesta multiplicitat de noms a ses autonomies castellanones i els suggeriran que, devora es nom unitari "castellano" o "español", també se denomini oficialment aquest idioma amb sos termes "aragonés", "panocho", "andaluz", "bable", etc.

Oficialitat normal

4) Es Parlament i s'Universitat constataran s'evidència des fet que s'idioma és un des signes d'identitat nacional més clars que caracteritzen un poble. Però no vol dir que es terme 'idioma' no tenguí altre significat; perquè, tant o més, un idioma constitueix una eina de comunicació. Sa qual cosa explica una realitat evident i constatable com és que s'aprenentatge d'una llengua s'emprèn més per necessitat o per conveniència que no per vocació. Si avui s'anglès és tan estudiat pertot arreu, tothom sap que és per s'utilitat que té o fins i tot sa necessitat que hi ha de conèixer-lo i de fer-lo servir. De cap manera no s'estudia per cap atac col·lectiu d'enyorrança cap a s'imperi britànic ni d'admiració de sa superpotència nord-americana.

D'altra banda, s'actual legalitat lingüística espanyola subjecta Mallorca a l'estaqueta d'aquest bilingüisme unidireccional que obliga es nadius a conèixer sa llengua imposada per decret fa no arriba a tres segles. I els hi obliga tant si estan a territori lingüístic castellà com a Mallorca. En canvi, es castellanoparlants no tenen cap obligació ni una amb so mallorquí ni quan habitaven a sa seva terra d'origen... ni quan se són mudats aquí. Una situació de pura i simple despenalització verbal des mallorquí o català! I és causa ella que s'ús de sa nostra llengua s'abandona tot d'una que hi hagi un mínim contacte entre una persona de parla autòctona i un castellanoparlant.

I damunt això i hem d'afegir es fet que sa balança demogràfica a molts indrets de s'illa ja ha tombat contra sa població autòctona i, per tant, s'integració d'ets immigrants s'és paralitzada i baratada per s'integració des mallorquins a sa castellanitat.

Aquesta desintegració de sa societat lingüística mallorquina, només se pot aturar amb un boldró de mesures idiomàtiques urgents i contundents que capgirin damunt-davall es desgavell desmallorquinitzador actual.

LLENGUA NACIONAL

Facem es mallorquí útil i necessari i aviat l'aprendran, i de bona gana, es qui ara n'estan més estugosos.

Si sa constitució estatal proclama s'igualtat sense distinció de llengua i reconeix sa diversitat de 'lenguas españolas', s'hegemonia des mallorquí dins Mallorca no té per què fer nosa a ningú. Com, dins s'estat belga, no fa nosa es flamenc, que en es seu redol vola tan alt com es francès; o a s'estat suís, on, cadascun a ca seva, s'alemany, es francès i s'italià van tots tres barret ben alt.

No-res, idò. Sa llengua autòctona de Mallorca, usada des poble mallorquí a través de dos models cooficials a triar lliurement, tendrà a Mallorca es mateixos drets i ses mateixes funcions que té es castellà dins Castella. Vol dir que hi serà S'ÚNICA LLENGUA OFICIAL. Que es català o mallorquí pinti tant dins Mallorca com es castellà o andalus dins Andalusia.

Es Parlament garantirà an es qui parlin sa llengua castellana o qualsevol altra no pròpia de Mallorca, es dret d'usar-la amb tota llibertat dins s'àmbit familiar. Com és natural que es qui som de parla catalana tenguem es dret d'usar-la familiarment a Castella o onsevulla siguem en el món.

Perquè es mallorquí torni ser, com abans des Decret de Nova Planta, SA LLENGUA OFICIAL DE MALLORCA, es Parlament Balear farà ses gestions que faci falta fer davant s'estat, an es qual podrà demanar per a sa nostra llengua -enriquidora, segons sa constitució, des seu patrimoni cultural- sa mateixa solidaritat i ses mateixes simpaties que va manifestar amb Puerto Rico en proclamar aquest país hispanoparlant sa seva llengua pròpia com a única oficial.

Jordi Caldentell

En Jordi Caldentell és defensor de s'unitat, sa puresa i sa normalitat total d'ús de sa nostra llengua. Té aprovat amb Excel·lent es Nivell Superior de Català.

AVICOLA BALLESTERS S.L.

Centre de classificació d'ous
Venda d'ous frescs a l'engròs
C/. Parres, 18-20
Tlf.: 55.46.67. Fax: 84.35.87
07500 - Manacor

Son Rigo

Tennis
Futbol-sala
Hàndbol
Petanca
Cir. Footing
Squash
Volei
Mini golf
Tennis Taula
Gimnàs
Final Avda. Son Rigo - Tel. 74 33 66
Sometimes - Palma de Mallorca

Pere Sampol: un desprestigi per al PSM

Al Sr. Pere Sampol, diputat al Parlament pel PSM, no li ha caigut bé la *Ditada de Mel* que li vaig fregar pels morros. L'ha trobada agre, com si fos de garrova. Llàstima! Ja ho val! En un article de rèplica publicat a l'últim núm. de S'ARENAL ha negat que ell fos la persona que va manipular i després filtrar al D16, la informació parlamentària sobre publicitat institucional de la Conselleria de Comerç i Indústria que va esser emprada per atacar S'ARENAL. Després de deixar entendre que som un tribunal de la inquisició que vol tacar el seu nom i llinatges i després de dir que em dedic a fer grans elucubracions sobre pactes demoníacs, el Sr. diputat m'ha desafiat i m'ha exigut que aportí proves: **aquesta vegada ho haureu de demostrar si sabeu i podeu**. Naturalment home! Només faltaria! Que consti que ell s'ho ha cercat! Una persona que té les teulades de vidre no ha de jugar a pedrades. Pere Sampol, ofuscat per la seva arrogància fellona, ha volgut fer un torçabraços; ara idò en tocarà les conseqüències i li espolsaré la murtra. Ja dic per endavant que avui més que mai els independentistes estan obligats a prioritzar, a destriar l'enemic principal i a seleccionar la diana. Després de la *Ditada de Mel*, per a mi el tema Pere Sampol no era prioritari. Ara, emperò, amb la seva rèplica, no m'ha deixat altra opció que rebatre'l i afitorar els seus embulls. El problema d'aquest bergant no és que sigui beneit, és que es vol passar de llest i es pensa que l'altra gent se xucla el dit. Sr. Sampol, nosaltres podem i en sabem, i per entrar amb olivetes i deixar-nos de berbes, veïam que li sembla la següent relació cronològica:

LA RELACIO PERE SAMPOL - D16 EN DATES

1 d'octubre de 1991: El Sr. Sampol, com a diputat del Grup Parlamentari PSM i EEM, formula a gairebé la totalitat de les conselleries del Govern Balear, inclosa la de Comerç i Indústria, les següents preguntes: **Quines despeses en publicitat ha realitzat la Conselleria durant el primer semestre de 1991? Amb quines empreses ha contractat aquesta publicitat? Quina és la quantia de cada contracte? Quin és el detall per a cada mitjà de comunicació?** (Vg. B.O.P.I.B. núm. 8 - 18 d'octubre de 1991).

15 d'octubre de 1991: A la pàg. 2 del D16, apareix sense signar, tot i que s'hi veu el segell d'Antonio Alemany, el següent *Confidencial*: **Empieza a investigarse la extraña financiación de la revista nazi S'Arenal que dirige Mateo Juan Florit. Al parecer, esta revista surge de la confluencia de este antiguo militante del PSM y un grupo de empresarios de El Arenal, la mayoría militantes o votantes del PP, partido que nunca es atacado, a pesar de representar lo que más odia el ultracatalanismo de la revista.**

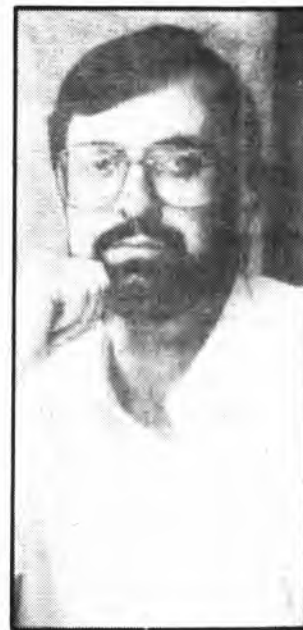
21 de novembre de 1991: Amb aquesta data, el conseller adjunt a presidència, Francesc Gilet i Girart, remet al Parlament la contestació a la pregunta formulada pel Sr. Sampol sobre publicitat de la Conselleria de Comerç i Indústria. Aquesta consta de dues relacions: una primera que tracta les despeses de publicitat realitzades durant els cinc primers mesos de 1991, i una segona adjunta on consta per separat el mes de juny.

29 de novembre de 1991: El D16 publica a la pàg. 9 un reportatge a càrrec de J.T.B. (Juan Torres Blasco) que du com a gran titular: **Toda la publicidad de la Conselleria de Comercio fue para un sólo grupo y una revista marginal**, i com a subtítol: **Durante un mes, D16 marginado y, sin embargo, hubo anuncios para S'Arenal**. En aquest reportatge que va il·lustrat amb una foto del director de S'ARENAL, Mateu Joan, es pot llegir: **Comercio e Industria gastó ese mes**

1.914.400 pesetas. Esta cantidad fue íntegramente para el Grupo Serra (Prenshora, SA, Publicidad de Prenshora y Hora Nova) y la revista S'Arenal que dirige Mateu Juan Florit. Esta publicación (que recientemente propuso elaborar un catálogo de los "vicios" y "vida privada" de los "periodistas españoles" y que ha sido calificada de nazi desde Izquierda Unida y el PSM) también ha recibido subvenciones de otras consellerías y de la Presidencia.

30 de novembre de 1991: Antonio Alemany (Salutati) escriu a la pàg. 2 del D16: **Lo de las relaciones entre la revista nazi S'Arenal y el gobierno autonómico se va complicando y adquiriendo unos caracteres que estan dejando de ser escandalosos para convertirse en irritantes.**

20 de febrer de 1992: O sia, tres mesos després que el conseller Gilet va remetre al Grup Parlamentari del PSM les dades proporcionades per la Conselleria de

Pere Sampol, diputat i regidor de l'Ajuntament de Montuiri pel PSM.

Comerç, aquestes són publicades al B.O.P.I.B., núm. 21, pàg. 820. És aleshores, quan es destapa la barroera manipulació i es confirma el fet que no hi ha mentida més grossa que una veritat dita a mitges. Efectivament, durant el mes de juny de 1991, S'Arenal va tenir publicitat per un valor de 50.000 ptes. mentre el D16 en va tenir per un valor zero. Però si hom es pren la molèstia de mirar el semestre sencer i treure comptes, resulta que durant el període gener - juny de 1991, S'Arenal va tenir publicitat per un valor de 710.000 ptes. i el D16 per una quantitat de 2.203.040 ptes. Hala idò, que vos pareix això! Un dubte que podria quedar per esbrinar és si Sampol va manipular les xifres en origen o va esser el D16. Com ja se sap, al final la veritat sempre acaba per surar. Dia 15 de gener de 1992, quan Torres Blasco i companyia es van adonar del bunyol i de la ficada de pota monumental, es pot llegir un *Confidencial* que diu: **Se nota que en el servicio de prensa del PSM son de letras: se arman un lío con los números que envían a la prensa. El último lío, la relación de gastos del gobierno en publicidad.**

L'ESCANDOL DELS ASSESSORS I DE L'ENXUFISME A L'AREA DE JOVENTUT.

Després de llegir tot això, alguna animeta mea que no sap on s'amaga el llim de les olles, podria objectar, oh santa innocència! que simplement ens trobam davant una estranya coincidència que no va més enllà d'això. Però no, aquí de coincidències, un rave tort! No és la primera vegada que el Sr. diputat del PSM, Pere Sampol, mostra el llautó i posa en evidència el seu tarannà de manipulador, mentider i confident de la premsa forastera de ciutat. Com a mínim tinc registrats dos casos més. Vegem-los:

GENER DE 1992: Gran escàndol! Un terratremol formidable estameneja el món polític balear. El D16 treu a primera pàgina el següent titular sensacionalista i flamejant: **El Govern y Cort se gastarán en el 92 225 millones en sueldos para sus amigos**. L'incendi puja encara més de to quan dies després s'esbomba la notícia que el conseller sense cartera, Mariano Matutes, té un assessor que cobra, brutes, 5.857.411 ptes. any. ¿Qui és el periodistexxo que signa la notícia? Idò J.T.B. (Juan Torres Blasco). ¿Quina ha estat la seva font d'informació? Idò el grup parlamentari PSM - EEM. ¿Com acaba aquest escàndol? Idò com la processó de la moixeta. Per un vent, el conseller adjunt a la presidència, Francesc Gilet, diu que aquest assessor no existeix i que aquests doblers van destinats al Gabinet de Premsa; per altre vent el periodista responsable de la notícia, Torres Blasco, es veu obligat a embeinar-se l'espasa i a escriure un article humiliant titulat *Les debo esta explicación* (D16 11.1.1992) on es pot llegir: **Lo que más cuesta admitir en este gremio es que le hayan metido a uno un gol. (...) en otras páginas del periódico, ya se ha informado del asunto. Mariano Matutes, conseller sin cartera del Govern, no tiene asesor. Como yo dí la información, la rectifico. Me fié de quién no debía al dar por buena la transcripción que un partido político (el PSM) hizo del listado del personal que trabaja a sueldo del Govern. Error suyo (que no quieren considerar como una "manipulación" y que debo creerme) y que, luego, se difundió aquí; i finalment, enmig d'un ridícul espantós, l'il·lustre diputat del PSM, Sr. Pere Sampol, declara damunt les planes del D16: **El diputado del PSM, Pere Sampol, aseguró ayer que "se cometió un error al transcribir de un tomo de los presupuestos los cargos de confianza de Presidencia" pero que "no hubo, naturalmente, ningún intento de manipulación".** No ca, si Sampol és tot un exemple de rigor a imitar!**

I com que no hi ha dos sense que un tres li vingui darrera, encara no feia un mes, FEBRER DE 1992, quan l'inefable diputat del PSM travella en la mateixa pedra.

Pere Sampol: un desprestigi per al PSM

Per començar grans titulars d'escàndol en la premsa forastera de ciutat on s'acusa l'exdirector de Joventut del Govern Balear, Sebastià Roig, de practicar l'enxufisme. El PSM afirma que 31 persones de les 52 que treballen a l'àrea de joventut estan vinculades al PP o, entre nebots, cosins i fills de cosins, són parents de Roig. El Sr. Sampol, exclama ple d'indignació damunt la paperassa forastera: **Parece ser que para trabajar en el área de juventud del Govern es muy conveniente tener el carnet del PP o ser de la localidad mallorquina de Campos.** Resultat final? Idò ja us ho podeu imaginar. L'endemà Sebastià Roig acusa el PSM d'haver confós noms, graus de parentesc i d'haver oblidat intencionadament persones del PSOE o del PSM que també havien treballat a l'àrea de joventut. El bo i millor va esser, emperò, l'article del periodístex del D16, Macià Riera, que bé paga la reproducció íntegra. Llegiu, llegiu aquest article titulat *La información incompleta* (D16 28.II.1992) i no perdeu calada: **Dicen que el gato escaldado del agua fría huye, y la verdad es que a la vista de lo que está ocurriendo con algunas informaciones del PSM no es raro que los informadores nos parezcamos a los gatos. // Primero fueron los gastos del Govern en materia de publicidad, después los pagos a los asesores, recientemente la supuesta invalidez de los acuerdos de la Comissió Insular d'Urbanisme referidos al Ayuntamiento de Palma, y ahora han sido estas dichosas listas. El grupo parlamentario nacionalista acierta muchas veces en sus críticas y denuncias, pero no acaba de atar los cabos en las informaciones que facilita, y consecuentemente induce al error a quienes transmiten les que le han oído. // En el caso que nos ocupa el error viene cuando afirmaron categoricamente que estas personas de la lista de Campos estaban trabajando en Joventut. En algunos casos no han tenido más que contratos de dos meses, en otros son confusiones de nombres, y en otros se confunden parentescos de los implicados. Tal vez la base sea buena, pero de nuevo se induce al informador a cometer errores si no contrasta lo dicho por los denunciantes. // Desgraciadamente la dedicación de Sebastià Serra a las tareas municipales ha dejado un tanto desvalido al grupo parlamentario, que adolece de falta de experiencia. // La información es incompleta porque no se dice toda la verdad sobre personas que han sido colaboradores de los acusados de amiguismo y que ahora afirman ser "represaliados políticos.** (El subratllat és meu).

NO HI HA PITJOR MENTIDA QUE UNA VERITAT A MITGES

Efectivament, com ja he dit més amunt, no hi ha pitJOR mentida que una veritat dita a mitges. Aquesta és la millor definició que es pot fer de Pere Sampol: un mentider que amaga tot el que li fa sobres i no li convé. Ell em demanava proves idò proves li entimaré per la cara. No vols brou, idò jas tassa i mitja! Per exemple, Sampol ment quan diu que **Les respostes arribaran sucesivament i, pel fet de ser públiques, s'entregaren a tots els periodistes que ho sol·licitaren.** Això és fals! Que per ventura m'agafa per imbècil, Pere Sampol? En paraules del D16, ha quedat ben demostrat que és ell qui filtra la informació manipulada a periodístexos com Torres Blasco i no a l'inrevés: **Se nota que en el servicio de prensa del PSM son de letras: se arman un lío con los números que envían a la prensa.** Una altra mentida és quan afirma: **els diputats no practicam cap control sobre les respostes del Govern que es passen a la premsa pel fet que pocs dies més tard aquesta troba la informació al Butlletí del parlament.** Fals tot! Gilet va enviar la informació a la cambra dia 19 de novembre, el D16 la va publicar dia 29 del mateix mes i el B.O.P.I.B. no la va publicar fins dia 20 de febrer de 1992, o sia, tres mesos després. A més de men-

tider Sampol té el cap a compondre. Mira que confondre dies amb mesos! Sampol és un barrut. Després de fer mentides a l'engròs, a damunt gosa presentar-se amb fums de perdonavides quan diu que no va inflar les xifres de publicitat a S'ARENAL sinó que les va rebaixar. Fals una vegada més! Com s'ha demostrat, Sampol va ocultar que el D16 en mig any va rebre 2.203.040 ptes. i en canvi només va fer menció al mes de juny, únic mes de tot l'any en què el balanç era favorable a S'ARENAL. Sampol no s'atura de fer bellandines. En voleu saber un parell més? Idò llegiu les seves paraules: **I quan ja no entenc res (o ho entenc tot) és quan atacau i calumniu els diputats del PSM, que entre d'altres coses prometeren el càrrec "sense renunciar al dret d'autodeterminació del nostre poble", mentre silenciav un fet que a qualsevol nacionalista li repugna: tots els portaveus del PP-UM a les principals institucions de les Illes, (...), parlen espanyol.** Hala, aquesta si que m'és bona! Sr. Sampol, sincerament m'ho posa mol fàcil! ¿Com vós atreviu a dir que nosaltres silenciav el fet que els portaveus del PP-UM xerren en foraster a les institucions, si quan vam entrevistar el President Canyelles amb motiu del número especial 10 anys (1 de gener de 1991) li vam fer una pregunta sobre el cas? Concretament li vam demanar: **Quan estirareu les orelles a Jeroni Sáiz a veure si es llança a parlar d'una vegada el mallorquí al Parlament? (...) I quan canviareu el portaveu del PP, González Ortea, per una altra persona que s'hagi dignat a aprendre la nostra llengua?** Au, Sampol, no reclames proves? Ja en tens prou o en vols més? Vinga, que en dius ara de tot això? Quina ficada de pota! Quin ridícul més espantós! Un poc més d'esment amb les paraules, Sr. Sampol! Pel que fa a recordar-me la promesa del càrrec amb la fórmula "sense renunciar al dret d'autodeterminació", ardid que Sampol empra ara a mena d'escut defensor, només vull recordar que aquesta iniciativa va rebre el suport entusiasta de S'ARENAL, amb foto i text publicat a primera pàgina (vg. núm. 222, 1.VII.1992). Cosa que confirma, per altra part, que S'ARENAL, a diferència del PSM, OCB i companyia, no té cap inconvenient a reconèixer els encerts d'altri si cal.

El Sr. Pere Sampol ha dit també: **Ja em costa més d'entendre l'admiració que professau al "cap de la tribu", sobretot si fa afirmacions com: "ni geogràficament aniré cap a l'esquerra (Catalunya), a Europa hi anirem drets", o quan en to de burla diu que "l'Onze de Setembre l'únic que li recorda és el dia anterior al seu aniversari de nocces".** Una vegada més, Sampol torna a posar en pràctica el seu estratagema predilecte: dir veritats a mitges. Perquè, és clar, Gabriel Canyelles, i això és ben cert, ha fet aquestes desencertades afirmacions però, només ha dit això el President Canyelles? ¿Per què Sampol oculta tot l'enfilall de declaracions que ha fet Canyelles contra els maltractes i l'espoliació fiscal de Madrid? ¿Per què s'ha cuidat d'amagar que Canyelles va parlar de l'eix de la Mediterrània o que va qualificar l'assistència sanitària de Balears de colonial i de pròpia de l'Àfrica negra? ¿Com pot dir ara això Sampol si no fa tres mesos va parlar amb simpatia d'Alexandre Forcades i li va reconèixer el mèrit d'haver aportat l'element econòmic al debat nacionalista tradicional i d'haver contribuït al creixement de la consciència nacional dels mallorquins? Com quedam? ¿És que el Sr. Sampol canvia d'opinió cada parell de mesos?

PERE SAMPOL: LA TACTICA DEL CALAMAR.

La barra de Sampol, emperò, no s'atura aquí. Com els calamars que escampen una taca de tinta quan es veuen estrets, Sampol m'atribueix actituds absolutament arbitràries a mena de cortina de fum per desviar l'atenció. Això és quan diu: **Altra cosa és si preteneu que renunciï a la meva obligació de controlar el Govern i deixi de formular preguntes indiscretes.** Però, què diu aquest homoniqueu? De què va aquest bàmbol figa? Per favor! On he dit una cosa semblant? On són els papers que ho demostren? Au, Sampol, contesta, d'on t'ho has tret a això sinó de dins el teu carabassot ple de burballes, clovelles i peladures? Jo el que vull és que se sàpiga tota la veritat. I quan dic tota, és tota, sense que manqui res, absolutament res. El

RELOTGERIA**MIRO**C/ Capità Ramonell Boix, 66
Es Molinar**ROMANÍ**
CENTRE DIETÈTIC, SALUT,
ALIMENTACIÓ I BELLESA NATURALCarrer Germà Bianor, 20
Tlf. 26 59 76
S'ARENAL DE MALLORCA

HORRACH

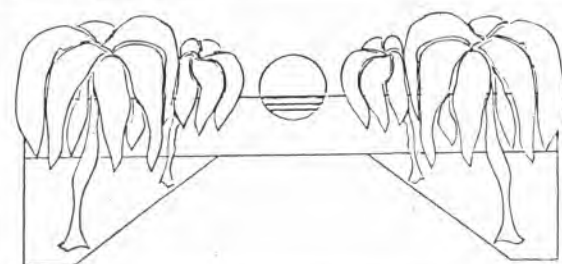
MOJA

GALERIA
D'ART

Tèlèfon 73 12 40

Carrer de Catalunya, 4
07011 CIUTAT DE MALLORCA**crisma**disseny gràfic
offset-tipografiaC/ Santa Lúcia de Marillach, 10
Tel. (971) 29 10 16 Fax 29 14 50
07010 Palma de Mallorca

-E-C-A-R-A-S-I-O

MESSON ES PASSEIG
Cuina mallorquina i carns a la brasa
Obert tot l'any. Fàcil aparcament
Avinguda Bmeu. Riutort, 57.
Tlf.: 49 05 11. Can Pastilla

Pere Sampol: un desprestigi per al PSM

periodistex del D16 que té cara d'ous podrits, Torres Blasco, va escriure: El **objetivo** que se ha planteado el PSM-EEm al solicitar esta información sobre los gastos de publicidad es elaborar un estudio para solicitar al Parlament que se cree una comisión sobre campañas de publicidad. Sobra dir que esper amb candeletes aquest estudi. I allà hi vull veure desglossades pesseta per pesseta i per cada mitjà de comunicació, totes i cada una de les despeses de publicitat del Govern Balear. ¿Quants de duros se n'ha duit el D16? I el *Grupo Serra*? I *Diario de Mallorca*? I la revista *Gala*? I la revista *Desarrollo*? I també per descomptat S'ARENAL DE MALLORCA etc. etc. Els Srs. diputats del PSM tenen de primera mà tota la informació, fins i tot aquella que no surt al B.O.P.I.B. Ells estan obligats, doncs, a donar-la a l'opinió pública. Mentre esper amb frenesí que arribi aquest moment, vet ací, emperò, la relació de publicitat institucional del Govern Balear que van tenir durant 1991, el D16 i S'ARENAL:

D16 / REY SOL, SA: Conselleria d'Indústria i Comerç: 2.864.960; Conselleria de Turisme: 3.784.400; Conselleria d'Agricultura i Pesca: 1.486.192; Conselleria Adjunta de Presidència: 466.116; Conselleria d'Economia i Hisenda: 353.800; Conselleria de Treball i Transports: 76.880; Conselleria de Sanitat i Seguretat Social: 1.664.000; Institut Balear de Disseny: 1.120.500; Institut Balear de Sanejament: 1.690.000; Centre de Documentació Europea de les Illes Balears: 401.200; Ibatut: 3.784.400 etc. PUBLICITAT INSTITUCIONAL DEL GOVERN BALEAR INSERIDA PEL CAP BAIX AL D16: 17.692.448 PTES.

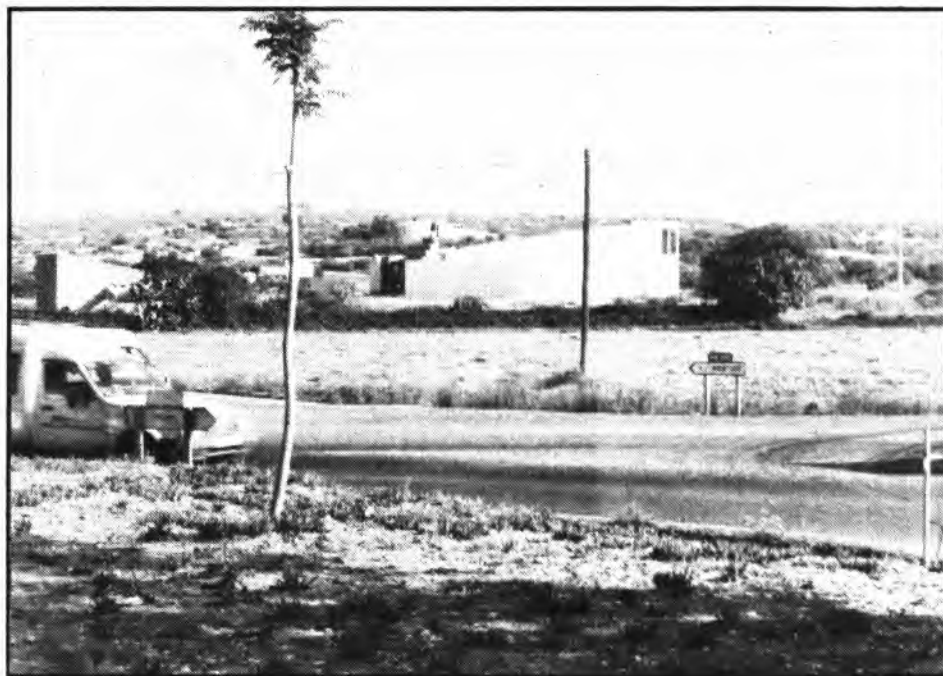
S'ARENAL DE MALLORCA: Conselleria d'Indústria i Comerç: 1.210.000; Institut Balear de Sanejament: 150.000; Conselleria Adjunta de Presidència: 133.929 etc. TOTAL DE PUBLICITAT INSTITUCIONAL DEL GOVERN BALEAR INSERIDA PEL CAP BAIX A S'ARENAL: 1.493.929 PTES.

Sobre aquestes xifres cal anotar tres coses: 1) Aquesta quantitat correspon a publicitat directa, això és, publicitat del Govern Balear que no va passar per agències de publicitat; 2) Aquesta relació és incompleta perquè hi manquen com a mínim dues conselleries, la de Cultura i la d'Obres Públiques, la relació de les quals no han estat reproduïdes al B.O.P.I.B. a causa de la seva llarga extensió; i 3) Aquestes quantitats han estat extretes de documents públics i oficials, més concretament dels Núms. 21, 22, 23 i 24 (20 de febrer - 9 de març de 1992) del B.O.P.I.B. (Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears).

El diputat del PSM, Sr. Pere Sampol, ha fiscalitzat les despeses de publicitat del Govern. Aquesta és la seva obligació com a parlamentari i jo no hi tinc res a dir. El que ja no em sembla bé és la manipulació i l'ús sectari que ha fet d'aquestes xifres perquè al cap i a la fi, l'únic resultat pràctic que ha tingut aquesta iniciativa parlamentària ha estat fer una campanya de criminalització i de desprestigi contra S'ARENAL. És curiós, de la publicitat del Govern Balear a la premsa forastera de ciutat, el PSM no n'ha dit res. Ni mitja paraula. Sobre aquest tema el mutisme dels diputats del PSM és total. La seva capacitat d'oblit és extraordinària. Bé s'han cuidat de no piular no fos cosa provocassin la ira del seu "aliat" Antonio Alemany. Per altra part, m'agradaria saber, ¿quines gestions parlamentàries ha fet el Sr. Sampol per tal que el Govern Balear complís l'article 32 de la *Llei de Normalització Lingüística* que diu: **Els poders públics de la Comunitat Autònoma donaran suport econòmic als mitjans de comunicació que emprin la llengua catalana de forma habitual?** Au vinga, Sr. Sampol! A Mallorca hi ha un bon grapat de publicacions com *S'Arenal*, *Mel i Sucre*, *La Veu de Sóller*, *Coanegra*, *Radical*, *Ona*, *El Mirall*, *LLuc*, *Es Saig*, *Bona Pau*, *Fent Carrerany*, *Llucmajor de pinte en ample* etc. etc. que empen la llengua catalana, ¿què heu fet com a parlamentari per aquesta premsa?

PUBLICITAT A S'ARENAL VERSUS SUBVENCIONS A LA CRIDA.

I ara que som en aquest punt, ha arribat l'hora de relacionar la campanya de criminalització exercida pel D16 (Antonio Alemany, Torres Blasco, Macià Riera...) contra S'ARENAL amb l'escàndol de les subvencions a la Crida que va rebentar al Principat poc abans de les eleccions autonòmiques de maig de 1988. En aquella ocasió, el dit acusador va ésser el diari espanyolista *El País* que, mitjançant el

Fotografia de la polèmica intersecció Palma - Cala Ratjada // Montuiri - Porreres. Al fons, la discoteca Ics. El diputat Pere Sampol ha fet gestions parlamentàries a fi de canviar la senyalització viària. Ell diu que per tal d'evitar accidents de trànsit, en canvi la realitat sembla indicar que ho ha fet per tal de facilitar l'accés dels clients a la discoteca. ¿Des de quan el Sr. Sampol utilitza el Parlament en benefici propi, ja sigui per fer la guerra bruta a un mitjà de comunicació com S'ARENAL o per afavorir els seus amics?

periodista Albert Montagut, va llançar unes informacions enverinades que pretenien intoxicar i desprestigar alhora CiU i la Crida, mostrant la primera com a subvencionadora encoberta de la segona. L'afer va durar mesos. Els esquixos van arribar també a l'entitat cultural de Reus, *El Llamp*, i també a l'*Associació Catalana de Vexil·lologia*. L'objectiu de la campanya era clar: criminalitzar la Crida i presentar-la com el braç armat de Jordi Pujol al carrer. Temps després l'opinió pública va saber que *El País* havia premeditadament embullat i confós moltes coses, que no havia respectat el dret a rèplica i que Montagut s'havia nodrit de les fonts policials espanyoles: escoltes telefòniques, vulneració del secret bancari i seguiment de persones sense manament judicial foren els mètodes "periodístics" d'*El País*. A finals de l'any 1990 l'afer encara cuejava quan el Tribunal Constitucional va fallar a favor de la Crida i va obligar *El País* a concedir-li el dret a rèplica que li havia negat. El paral·lelisme amb S'ARENAL, doncs, és gairebé total. Antonio Alemany, per tal d'infondre por a l'opinió pública, ha volgut criminalitzar S'ARENAL i l'ha presentat com si fos el braç armat del Govern Canyelles: **La revista S'Arenal -financiada fundamentalment per el govern, el CIM y militantes del PP- es la punta de lanza del catalanismo independentista.** El D16 i Antonio Alemany, com *El País* i Albert Montagut, igualment han emmerdat deliberadament els fets, han publicat xifres manipulades sobre publicitat institucional i no han respectat el dret a rèplica. L'única gran diferència entre l'afer de la Crida i el de S'ARENAL és que, en el primer cas, qui va proporcionar els projectils a la premsa espanyola d'ocupació van ser els servicis secrets espanyols, mentre que en el segon, qui ha filtrat les bales per disparar a matar contra S'ARENAL han estat els Srs. diputats del PSM, els noms dels quals són, per ordre de responsabilitat històrica: Pere Sampol, Mateu Morro i Sebastià Serra.

QUI TEM LA VERITAT?

Una cosa que realment m'ha inquietat de l'article de Pere Sampol, és quan diu: **Seguiu en la possessió de la veritat absoluta, "sabem i podem demostrar que va ésser ell..." ¿Qui sou els qui ho sabeu?, el tribunal inquisidor, per ventura?** Si no vafg errat, l'obligació d'un polític que exerceix d'oposició en un parlament democràtic, i el Sr. Sampol hi exerceix, és la de fiscalitzar el govern. ¿A què ve ara l'al·lusió a la inquisició? ¿És que tal volta el Sr. Sampol no li passa pel cap que algú també el pot fiscalitzar a ell? ¿És que per ventura vol estar per damunt del bé i el mal? Personalment, pens que el Sr. Sampol està mal avesat. Ell pot remenar papers a la recerca d'irregularitats, però en canvi si algú gosa fer el mateix amb ell, es posa histèric i s'infla com un calàpet de torrent. Jo no crec tenir cap veritat absoluta, com diu Sampol, el que passa és que defens la meua veritat amb la mateixa decisió que ell defensa la seva, i del contrast dialèctic seran els lectors els últims a decidir. Investigar el rerafons i les interioritats inconfessables de Pere Sampol és a hores d'ara una necessitat inajornable a fi i efecte d'exposar a la vergonya pública qui és Pere

Pere Sampol: un desprestigi per al PSM

Sampol i què s'amaga darrera aquest senyor diputat que té fama de nacionalista i d'ecologista íntegre. Vegem:

QUI ES PERE SAMPOL?

Pere Sampol, actualment vice-secretari general del PSM i diputat al Parlament des de maig de 1991, va estudiar a Barcelona de perit industrial. Va militar al PSAN i després va passar al PSM. Va ésser un dels fundadors de l'OCB a Montuïri i és regidor de l'Ajuntament des de l'any 1987. Professionalment parlant és recaptador d'imposts en excedència. Pere Sampol s'ha caracteritzat durant anys per defensar els valors del nacionalisme, la transparència de la gestió pública, l'impuls ètic de la vida política, la protecció medioambiental, l'urbanisme racional i controlat, la diversificació de l'economia, la defensa de la identitat nacional etc. etc. etc. L'any 1991, preocupat pel desprestigi general de la classe política a causa del reguitzell continuat d'escàndols de corrupció, va criticar durament el fatalisme popular que afirma que *tots els polítics són iguals, tots van a la seva* i va escriure les següents paraules: **Es intolerable que la gent del PSM consenti que se'ns compari a altres partits acusats de corrupció. És injust que no se'ns reconegui la gran tasca de defensa del nostre país. Particularment em sent agredit amb aquests comentaris i sent que s'insulta els meus companys que ocupen càrrecs públics i he decidit replicar sistemàticament. Davant els casos de corrupció que diàriament sorgeixen, el PSM pot posar centenars d'exemples de dones i homes que amb la seva actuació i renunciant a possibles compensacions econòmiques han aconseguit protegir el poc que queda de Mallorca. Vos convid a per tant a replicar ben fort aquests comentaris frívols, a deixar ben clar que encara queden opcions netes per votar. No hi valen excuses. Els del PSM anam amb la cara ben alta. Com acabam de veure, doncs, el Sr. Sampol es presenta a si mateix com un santet, com un polític equànim, com una columna i un estaló de la transparència política. Veiam si ara serà capaç de contestar les següents preguntes:**

LA DISCOTECA ICS.

¿No és cert que vós, com a regidor de Montuïri, vàreu votar a favor de declarar d'interès social la construcció de la discoteca Ics? ¿No és cert que aquesta discoteca està a la sortida del poble, als inicis de la carretera Montuïri - Porreres i molt aprop de la intersecció amb la carretera Palma - Cala Ratjada? ¿No és vera que dels cinc socis que hi ha darrera Ics, un és l'ex-batlle de Montuïri pel PSM, Francesc Seguí Trobat, i un altre l'actual secretari de l'Ajuntament, el foraster Joaquín Cebollada Royo? ¿No és vera que dia 9 d'octubre de 1991, Mateu Morro, com a portaveu del grup parlamentari PSM, va presentar una proposició no de llei per ésser tractada davant comissió on s'instava el Govern a canviar la senyalització viària de la carretera Palma - Cala Ratjada, intersecció Porreres - Montuïri? ¿No és vera que aquesta proposició va anar a comissió dia 26 de novembre, o sia, dos dies abans de la inauguració de la discoteca, i que va ésser desestimada amb 6 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció? ¿És falsa la informació que va publicar el diari BAL dia 27 de novembre, o sia, 1 dia abans de la inauguració: **Una proposición no de ley presentada por el PSM sobre la nueva señalización de tráfico en la carretera Palma - Manacor fue rechazada por la mayoría PP-UM. Exactamente los nacionalistas solicitaban en su propuesta que el Govern revisara las señales que marcan el acceso a Montuïri a través de la mencionada carretera general en su intersección con Porreres i Montuïri. Tal como está actualmente señalizada la vía, los vehículos que circulan por esta vía general no pueden girar a la izquierda para acceder al cruce que conduce a Montuïri al existir una línea continua que lo imposibilita. El Govern entiende que "no hay motivo para cambiar la señalización"**? El grup parlamentari PSM, a l'hora de justificar la seva proposició no de llei, va mencionar al nombre elevat d'accidents i de víctimes mortals que hi ha hagut en aquella cruïlla, realment, però, ¿quina explicació profunda hi ha darrera la insistència de Sampol per canviar la senyalització? ¿Se'n recordava dels morts, o en lloc d'això tenia la intenció de facilitar l'accés a la discoteca per a la clientela que vingues des de Palma? Curiosa coincidència aquesta, no? Fa anys que el PSM té grup parlamentari, mirau si han tingut temps per tractar aquest tema, paradoxalment només se'n recorden dels morts dos mesos abans d'inaugurar la discoteca Ics. Què passa aquí? Massa casualitats, no troben? Per què els pica tant aquest tema als diputats del PSM? ¿No és cert, Sr. Sampol, que vós dia 27 d'abril de 1992, vàreu tornar a insistir sobre el tema i vàreu fer una pregunta al Govern que deia: **Està projectant la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori la modificació de l'actual intersecció de la carretera**

La discoteca Ics vista des del puig de Sant Miquel: una immensa carcassa de ciment, asfalt i formigó enmig de foravila.

Palma - Manacor amb la carretera Montuïri - Porreres? (Vg. B.O.P.I.B. núm. 31, 12 de maig 1992). Jo pregunt: ¿des de quan els diputats del PSM usen el Parlament per afavorir econòmicament els seus amics o per atacar un mitjà de comunicació com S'ARENAL?

Mentre esper que el Sr. Diputat del PSM, Pere Sampol, es digni a contestar aquestes preguntes, val la pena reproduir un parell de documents. Per exemple, unes paraules que va escriure en un article d'*El Mirall*: **El PSM sempre s'ha caracteritzat per ser, i presentar-se com una força responsable, definida pel rigor i la honestat de les nostres actuacions, amb un projecte globalitzador pel nostre país que intentam aplicar amb propostes madures i coherents. Això, la coherència, casi res va dir aquell! On és la coherència de Pere Sampol i per extensió del PSM? Dia 13 de febrer de 1992, el PSM va publicar al D16 una falca publicitaria amb el títol *Els interessos urbanístics a Mallorca* i en la qual es pot llegir: **Però que pretén el PP-UM amb aquesta obsessió en evitar que els Plens dels Consells coneguin, debatin i resolguin en matèria d'urbanisme? Amagar a l'opinió pública tots els interessos que mouen les decisions urbanístiques en temes tan importants com: - Declaracions d'interès social. - Aprovació de noves urbanitzacions. - Modificacions i aprovacions de plans urbanístics. - Resolucions de recursos en matèria urbanística. - Aprovacions de camps de golf. El PSM - Nacionalistes de Mallorca esgotarà tots els recursos legals i polítics per aconseguir que l'urbanisme a les Illes Balears sigui transparent, sense favoritismes, sense afavorir especulacions i sense fomentar més atemptats contra el medi ambient i nostre territori. Hala idò ja ho veis! Es pot tenir més cara? Es pot ésser més barrut? Es pot ésser més poca alaxa? A la vista dels fets de la discoteca Ics, ¿com té pit el Sr. Sampol de criticar les declaracions d'interès social si ell va votar a favor de la construcció de la discoteca Ics per aquesta via?****

En fi, del Sr. Pere Sampol en podria parlar molta estona. Tinc corda per llarg. Per exemple, podria treure a rotlle la polèmica que va tenir amb els cossiers de Montuïri amb motiu de l'Expo; podria parlar de la seva actitud pro PSOE que ha mantingut des de fa anys -l'any 1983 fins i tot va proposar vendre el PSM al PSOE-; podria reproduir i comentar el pacte pre-electoral *Esquerra de Montuïri, PSM-PSOE* que va arribar a signar l'any 1985; podria fer un estudi dels resultats electorals que ha obtingut dins Montuïri i de com el PSM va passar de tenir 385 vots l'any 1979, a tenir-ne 277 l'any 1987 i a tenir-ne 264 l'any 1991, any en què ell va anar de cap de llista; podria parlar de la *Promotora d'Espectacles* dels anys vuitanta, etc. etc. Però ja se sap, sempre va bé deixar-se coses dins el gavatx per un si de cas. Sr. Sampol, si teniu ganes de trull, sereu ben servit. Entesos?

De moment res més. L'epíleg del **PACTE DEL DIABLE** està per fer. Tanmateix emperò el seu desenllaç ja era previsible abans de començar. En diré dos cèntims: dia 27 d'agost de 1939, Ribbentrop i Molotov van firmar un pacte de no agressió per deu anys. Hitler i Stalin van fer, doncs, als ulls del món un pacte del diable, és a dir, un pacte contra natura que va deixar desconcertat i perplex mitja humanitat. Quant va durar, però aquesta farsa? Idò ben poc. Exactament no va arribar a dos anys. A la matinada de dia 22 de juny de 1941, Hitler va atacar per sorpresa la Rússia

Pere Sampol: un desprestigi per al PSM

... d'Stalin. Què ha passat a Mallorca d'un any ençà? Recapitem breument. Any 1991: el nacionalisme Tio Tom (PSM, OCB, Blanquerna, Pere Sampol, Aina Moll, Climent Garau, etc.) fan el pacte del diable amb el D16 i Antonio Alemany i ajunten forces en l'intent de destruir S'ARENAL DE MALLORCA a qui acusen, amb idèntics arguments, de nazi, racista, xenòfob, irracional, desestabilitzador etc. etc. Quant ha durat aquest pacte demoníac? Com ha acabat aquesta fantasia suïcida? Idò anau-ho a demanar a Aina Moll o a Pere Sampol, per exemple. Cria corbs i et trauran els ulls! Aquesta colla d'ineptes impresentables van contribuir a donar força a la pedregada que ara els capola. A dir veritat, però, s'ho han guanyat i s'ho tenen ben merescut per beneits! Març 1992: Amb motiu de l'afer de l'òpera *Carmen* traduïda pel gonella Luis Cerdo, Antonio Alemany ataca brutalment Aina Moll i la qualifica entre d'altres coses, de *vestal del catalán, gran sacerdotissa, de fundamentalismo catalanista, autoritario y compulsivo*, etc. etc. Abril 1992: Torres Blasco, el mateix periodistexu que havia atacat S'ARENAL amb les xifres manipulades de Sampol, ara ataca el PSM amb un article titulat *Que vayan los nacionalistas* i és el propi Sampol qui es veu obligat a contestar amb un text titulat *España no existe*. Ai dels mallorquins que donen corda a Antonio Alemany! Vindrà un dia que se'n penediran amb llàgrimes de sang! Pere Sampol i Aina Moll no feren cas de les nostres prevencions i ara ja ho han tocat amb les mans! ACABATALL: el Sr. Pere Sampol sovint es presenta com un hereu de la figura històrica del seu padrí, el recordat Joan Mas i Verd, batle de Montuiri durant la República i a qui van assassinar l'any 1936. A qui realment s'assembla Pere Sampol, emperò, no és al seu padrí sinó a son pare, Juan Sampol Cerdà; més conegut a Porreres amb el malnom d'en *Noranta*. Si el Sr. Pere Sampol vol que li recordi d'on ve aquest malnom, amb molt de gust ho faré quan vulgui.

Jaume Sastre

Al conseller Forcades
(glosa amb missatge) **ES GALL**

Molt bon Conseller Forcades,
per això és que vos escric:
Teniu idees errades
i us heu fet un embolic
en política i de bades
traureu comptes... Falsific?

"Llibertat financera..."
Ell sabeu que hi anau d'errat!
Si ells ens vénen darrera,
si ells no ens donen llibertat,
quina és la dificultat?
Volen moure sa cullera
dins tot quant s'ha recaptat.

Per tenir "supervivència"
demanau compte corrent...
No sabeu quina és l'essència
de l'autonomia? És fent
camí per la independència
amb els vots de nostra gent.

Mentre governin de fora,
mentre siguem dependents,
voldran tenir a mà, a tothora,
la caixa de nostres béns.

Ens volen en vassallatge
i que anem tots admetent
que això ens és un avantatge.
I ens marquen un percentatge:
per a ells el cent per cent!

No sé si teniu coratge
per pegar un cop de timó,
perquè voler fer nació
amb un partit estatal
és una equivocació
Si cercau una dreuera
cap a la casa pairal,
com que estau a l'altra acera,
forçat és ser radical.

La llar de nostres padrins
cal defensar, no l'escó
ni un partit d'altres confins.
Cal arrelar i treure brins
com el pi de Formentor...
A Mallorca, mallorquins!

Els espanyols i els Jocs

Barcelona, 13 d'agost, 1992

Aquests dies, els nostres diaris s'omplen la boca

de balanços falsament eufòrics sobre els Jocs. Mentre, a Madrid, els diaris d'allà semblen mostrar-se indecisos. Alguns d'ells, els que setmanes enrera ens anomenaven "los catalinos", reflecteixen

ara una opinió positiva dels Jocs mercès al pretès sentit comú que el poble català ha demostrat rebutjant els intents "separatistes" d'una "minoria aïllada" i mostrant al món que "el catalanismo bien entendido les reafirma en su españolidad". Aquests, pel seu capteniment feixista i nostàlgicament evocador, queden marginats per si mateixos. Ara bé, n'hi ha uns altres que mostren obertament el seu descontentament per la manera ignominiosa com, segons ells, "la Nación" s'ha hagut d'abaixar els pantalons per una porció del "seu territori": On s'ha vist que el català (un patuès del castellà a fi de comptes) sigui emprat per davant de la "lengua del Imperio"? On s'ha vist que els monarques espanyols entrin a l'estadi sota els acords d'Els Segadors? On s'ha vist que la Generalitat de Catalunya hagi volgut donar a conèixer en quin país està situada Barcelona?

Doncs bé, tots aquests senyors tenen raó!

Sí. Perquè mai de la vida el català hauria d'haver-se utilitzat abans que l'espanyol, senzillament perquè aquesta darrera no és la llengua pròpia de Barcelona. Per tant no hauria d'haver figurat mai, ni en primer ni en darrer lloc.

Sí. Perquè no és digne que els reis entrin mentre sona el nostre himne, perquè aquest es mereix prou respecte i els monarques espanyols, reiteradament i despectiva, l'han emprat de música de fons.

I sí perquè el Sr. Pujol continua sense voler adonar-se que de país petit res i que la nostra nació va molt més enllà de les quatre províncies "oficials".

Senyors espanyolistes: vostès segueixin a la seva que nosaltres ja farem la nostra.

David Murillo i Bonvehí

Membre del Casal Independentista de Les Corts.

Des de la Vall dels Tarongers

Per Joan-Antoni Estades de Montcaire i Bisbal

No sé si m'ho he de creure

Però bono, aquesta ja passa de mida, no sé si m'ho he de creure. El corresponsal de Santa Margalida d'un diari de Ciutat, conta que Convergència Balear ha denunciat l'inqualificable "crim de lesa pàtria" comès per aquell ajuntament i del qual ha estat víctima un cert funcionari que escrivia la correspondència oficial en català.

Serà possible que l'Ajuntament margalidà sia un ajuntament foraster venut a Madrid i que ignora l'article 3er. de l'Estatut d'Autonomia?

Si és així, "Barco de rejilla!" i acompanyament a l'andana del moll de "Arruix! Fuera!" per aquest consistori traïdor i que, sens dubte, fa empegueir els autèntics margalidans.

Per molt que digueu

Quin ambient més sa i guapo aquests divendres d'estiu a ses Tarragones celebrant les nostres jornades cap a la independència dels Països Catalans.

A un d'aquests divendres, he tengut la satisfacció, pensant en aquella cançó patriòtica francesa dels anys vint, "Vous n'aurez pas l'Alsace et la Lorraine", de compondre un glosat que reafirma la meua fe convençuda de la catalanitat de Mallorca.

Perque se n'assabentin, el dedic a tots els funcionaris colonialistes de Madrid, missatges del caudillo Felipe el Socialista i a tots els ocells que, a Mallorca, reneguen de la seva avior i s'encapritxen a a fer-nos creure que la nostra llengua no és la catalana.

No tendreu pas els nostres camps
i per molt que digueu
serem sempre catalans,
els nostres documents, castellanitzar podreu
però el nostre cor mai el tendreu.

Menorca catalana

En aquests dies de màxim entusiasme, com a menorquins fills d'una terra catalana, de la "mare pàtria" per la mar, pensem amb més deler, amb més convicció que mai, en la necessitat inajornable d'acostar-nos-hi espiritualment (...) Perquè Menorca és catalana, la història, la geografia, l'intercanvi espiritual i comercial i, més que res, la llengua (...). Tot ens comprova la nacionalitat catalana de la nostra terra (...). D'allà ens ve tot, les activitats espirituals i materials del nostre poble captenen les mateixes embranzides que Catalunya. Les fluctuacions de tota mena --artístiques, literàries, econòmiques, polítiques-- repercuteixen de Catalunya a Menorca amb una precisió infal·lible i lògica, perquè Menorca és una branca de l'arbre català que no es redueix com ens han volgut fer creure fins avui, a les quatre províncies de la retuda monarquia, sinó que s'estén també a les illes nostres, La Catalunya insular, i fins i tot, enllà dels Pirineus bateguen cors catalans.

Visca Menorca catalana!

Joan Timoner (1)

Mai cap objectiu polític no és assolible, ni tan sols assumible, si prèviament, no ha estat plantejat com a tal objectiu. Per tant, renunciar per endavant, en nom del possibilisme, a l'objectiu cobejat no és més que contribuir a convertir-lo en utopia.

Santiago Cucurella (2)

El desconeixement de la història --més aviat la manipulació a què aquesta ha estat sotmesa per part d'Espanya-- ha esdevingut, entre d'altres, un dels entrebancs més difícils de superar pels catalans, continentals o insulars, a l'hora de portar a terme el redreçament nacional cap a la independència. Paral·lelament, el complex d'inferioritat, l'excessiva prudència, en definitiva tot l'autoodi acumulat durant tres segles de colonització, ha estat (és encara) la millor arma que els colonitzadors forasters "tenen" a les seves mans. L'exemple més evident que avui dia en podem copsar és l'eufemisme producte de l'autocensura. És per això que he triat el text de Joan Timoner, encara que una mica extens, viu testimoni de tot el contrari.

L'absència d'autogovern, en diversos graus, de les diferents regions catalanes --és a dir, la subjugació a Espanya i, per tant, la manca de sobirania de Catalunya-- ha estat tractada també, en excés, sobretot a les Illes, com un problema intern, font de rivalitats de tota mena (interinsulars, Principat-Illes, esquerra-dreta, etc.), oblidant que el "problema" de Catalunya és Espanya i no pas a l'inversa. I fortament lligat a tot això, la ingenuïtat, la bona fe, la confiança (mai recíproca) que regionalistes de pro han depositat en projectes regeneracionistes de l'Estat espanyol, sempre des del marc utòpic del "nacionalisme possibilista" basat en la renúncia. Com ara amb "la España de las autonomías", hom cregué veure en la II República la "solució" al "problema d'Espanya". Així, Pere Taltavull escriu: "Hem lluitat per implantar la República Federal (...) Anam a la constitució d'una República federal que significa respecte dels ideals de cada una de les nacionalitats que integren la península ibèrica, el màxim de llibertat i de satisfacció per tothom. La república Federal en la seva essència destrueix els obstacles tradicionals (...) cada poble es governarà segons llurs furs, donant-se llurs pròpies lleis i manejan llur pròpia administració (...) Preparem-nos a Menorca per resoldre els nostres assumptes i tots quants problemes afectin a la nostra illa." (3) Però de República o monarquia federals, res de res (només cal veure l'interès que desperten a Madrid les propostes federalistes del PSC-PSOE).

Cal, doncs, que no perdem més temps ni energies a fer-los entendre allò que ells comprenen a la perfecció, perquè quan es tracta d'això, de respecte, de solidaritat, d'igualtat, les dretes i les esquerres espanyoles, tot al conjunt de l'espectre polític foraster, fan pinya tots a

l'una. El diputat Balbotín, de l'esquerra republicana andalusa, mentre Pere Taltavull i tants d'altres feien utòpiques propostes d'Estat federal --per cert, ambdós, Taltavull i Balbotín, republicans d'esquerres--, a més d'iniciar al lingüicidi, excloïa de l'Estat (ho entenien, doncs) les institucions catalanes: "...me interesaría añadir que no sólo la enseñanza, sino también la defensa del castellano --suposo que, en la nomenclatura que ara s'estila, llengua pròpia de Castella i en conseqüència impròpia de Menorca, Alacant, Mallorca, Girona...-- sea una función exclusiva i específica del Estado: es decir, no sólo enseñar el castellano en las escuelas, sino defenderlo contra los posibles abusos en lo que se refiere a una también posible persecución del castellano." (4) Aquestes mateixes paraules, pronunciades al Congrés de la II República, podríem datar-les perfectament en temps de la dictadura franquista o, si no en coneixíem la cita, atribuir-les a algun dels signants del "Manifiesto de los 2000". Si qualcú en vol cercar el nexa que permet de fer tal afirmació, que no s'hi bati el cap: el fil conductor n'és, hores d'ara i les d'abans, l'anticatalanisme. A més, cal donar les gràcies als qui darrerament ens recorden les paraules de Manuel Azaña, sobre la "necessitat" de bombardejar Barcelona cada 50 anys.

Quant a aqueixa mostra d'esperit democràtic, cal dir que estem d'enhorabona, gairebé coincidint amb l'aniversari, s'han conformat, suposa, amb l'Estat policial.

Una altra de les gràcies que devem a l'imperialisme foraster d'Espanya és la consagració de la divisió nacional, ja en el post-franquisme: l'esquarterament i la divisió política de la nació catalana en tres comunitats autònomes (apart del Rosselló) amb la prohibició, via constitució --nova prova que ho entenen fins i tot massa--, de col·laborar efectivament i activa entre elles. No obstant això, el "negatiu" d'aquest marc resulta summament revelador: hem patit les mateixes discriminacions i les mateixes lleis repressives sense excepció, forta espoliació i menys serveis. Casualitat? Més: quan el 1802 Menorca cau novament sota la jurisdicció de l'Estat espanyol, la primera acció del capità general fou la prohibició de l'ensenyament en català i del català; només s'hi ensenyà el castellà; quan el poble menorquí (a excepció dels il·lustrats, poliglotes) no en sabia gens ni mica ni en tenien cap necessitat: "No se aprueba que en las escuelas se enseñe el menorquín por estar mandado por S.M. que en todas ellas se deva enseñarse en Español, por ser el idioma de la Nación, y así se ejecuta en Cataluña y Mallorca." (5) Fixau-vos bé que les lleis repressives afecten el conjunt de les terres catalanes. Així, tot i ser una mesura que aparentment afecta només a Menorca, els traïciona el subconscient i es refereixen també a Mallorca i al Principat de Catalunya. Tanmateix, l'estratègia espanyolitzadora --sistema educatiu, mitjans de comunicació, servei militar, etc.-- no dona tants de fruits com ells voldrien. Apart de les revoltes, qüestió a la qual dedicaré un altre article, el sentiment nacional es mantingué ferm, com ho demostra aquesta glosa de 1848 --com indica Andreu Murillo-- rèplica d'un maonès ofès a un ciutadellenc.

"Enc que nos tracteu d'inglesos,
francesos o mahometans,
no mos tractareu de "jans",
sempre som aragonesos
i si parlem de maltesos:
són nobles i són cristians." (6)

Queda clar, doncs, que un segle de dominació anglesa i mig d'espanyola no havien afectat el sentiment de

Angel Colom amb alguns dels membres de la secció ERC-Menorca.

nacionalitat de les classes populars menorquines del segle XIX, les quals, com que no havien rebut la "formació del espíritu nacional", amb la senzillesa i la naturalitat que només el poble pot manifestar, es remetien, en afirmació de catalanitat per ventura inconscient, a la Corona catalano-aragonesa.

Amb tot això, tenc el convenciment que la conferència d'Angel Colom, pronunciada a l'Ateneu de Maó (per iniciativa d'aquesta institució) el 4 de juliol, hauria obert els ulls definitivament a Joan Timoner i a la resta d'aquells joves emprenedors, catalanistes convençuts, que si bé, com confessa Joan Hernández, no havien meditat gaire sobre l'estructuració de l'Estat, tenien molt clar que en la utòpica Espanya federal: "Una altra regió, d'identitat de llenguatge, és la que ens atreu: Catalunya (...) creu algú que podria sobrevenir-nos algun mal annexionant-nos a Catalunya en aquests moments de puritanisme i desig de regeneració que s'ha iniciat a Barcelona?" (7) Sabem que la història, malauradament, fou una altra. El tradicional "pronunciamiento" militar espanyol trencà amb tota esperança democràtica i, per tant, amb un possible evolució cap a tesis independentistes. Tanmateix els joves illencs, entre ells els que formem la secció local d'ERC a Menorca (inaugurada, a invitació nostra, per Angel Colom), encara en podem aprendre moltes lliçons, quan els caps illencs del "regionalisme utòpic" actual --amarats per la saba renaixentista del segle XIX que, en paraules de V. Aracil, volien construir una reserva dins una presó-- no han assolit l'alçada ni el sentit del text de Joan Timoner, publicat el 29 de juliol de 1931 (quinze dies després de la proclamació de la República Catalana per Francesc Macià). És cert que amb el pas del temps canvien els gustos i les preferències, els estils i les formes, però allò que resta, el bessó, la soca, és el "dir", i Timoner ho deia molt clar perquè som "una branca de l'arbre català que no es redueix a les quatre províncies de la retuda monarquia, sinó que s'estén també a les illes nostres, la Catalunya insular, i fins i tot, enllà dels Pirineus bateguen cors catalans" (els subratllats són meus).

Des de l'època anomenada "transició" fins a l'actualitat, qui n'hagi fet un seguiment mínimament exhaustiu, haurà copsat en l'àmbit polític en general i en particular en el nacionalista un seguit de canvis, indicadors de l'evolució social illenca i del conjunt de la nació --més ràpids, ara, al Principat--, no en un sentit taxativament rupturista sinó de manera progressiva i definida per una relació dialèctica sempre amb tendència a l'alça --tot i l'oposició del govern de Madrid, sia del color que sia, com amb la LOAPA en temps de l'UCD--.

Menorca catalana

Protestantisme a casa nostra

l'últim esglaió de la qual és la independència, la proclamació de l'Estat català.

Llorenç Carreras i Murillo

Notes:

(1) TIMONER, J.: "La Voz de Menorca", 29-4-1931. Citat per QUINTANA, J. M.: Els menorquins i l'autonomia. Ed. Moll. Palma, 1977. pàg. 47

(2) CUCURELLA, S.: La força dels arguments des del nacionalisme progressista. El llamp. Barcelona, 1990. pàg. 91-92

(3) TALTAVULL, P.: "La Voz de Menorca", 21-4-1931. Citat per QUINTANA, J. M. Ob. Cit. pàg. 41

(4) DSCC, núm. 184 (16-VI-1932), pàg. 6 281. Citat per FERRER I GIRONES, 1985.

(5) Citat per ALZINA, P.: Llengua i educació a Menorca, a Llengua i educació en una perspectiva històrica. Div. Autors. Eumo. Vic, 1984. pàg. 60

(6) Glosa anònima, de 1848. Citada per MURILLO, A.: "Menorca, la Cultura Catalana". Revista Lluç, gener 1973. pàg. 24

(7) Extracte de la conferència de Pere BALLESTER (president de la secció de Ciències Morals i Polítiques de l'Ateneu de Maó i cap del partit republicà), "La divisió territorial amb referència a Menorca", pronunciada a l'Ateneu de Maó el 1923. Citat per QUINTANA, J. M. Ob. Cit. pàg. 35

Foto estudi reportatges

Mario

Carrer Capità Ramonell Boix, 51 B
Tlf.: 41 03 09. 07006. Es Molinar

**BAR
HAMBURGUESERIA
CA'S
TOMEUS**
Cap. Ramonell Boix, 44
El Molinar - Palma

**Carnicería - tocinería
J. GUAL**
Plaza Fuentes n.º 2
Part. C/. Vicario Joaquin Fuster, 53
Tel.: 24 38 98
Palma de Mallorca

Tot i que ara la confessió evangèlica ha estat declarada "de notable arraigo" pel Ministeri de Justícia, és clar que els cristians reformats són numèricament escassos al nostre país; de fet, els afiliats a esglésies evangèliques no superen el 0'2% de la població total. És als països de llengua catalana, Canàries, Galícia i Astúries on els evangèlics en són més. De fet, l'actual protestantisme és de fa poc més d'un segle.

Els valdens del s. XIII foren perseguits i no quallaren als Països Catalans. La Bíblia sencera fou traduïda a la nostra llengua al segle següent, encarregada pels reis del Casal de Barcelona, i Fra Bonifaci Ferrer féu una versió que va ser exterminada per la Inquisició castellana instaurada durant el segle XVI, alhora que es perseguia la flor i nata de la nostra intel·lectualitat. Prohibida la Bíblia --base sobretot en aquella època de les llengües vulgars--, desapareguda la intel·lectualitat i tota oposició, la Inquisició i l'aristocràcia feudal i castellanitzant va sumir les nostres terres en una opressió i foscor medievals. Un ciutadà valencià del s. XVII, Porcar, deia allò que "del tot oprimida està València".

La Renaixença i "Lo Nou Testament"

L'any 1832 es publica a Londres la primera de les quatre edicions de la versió catalana del Nou Testament. Feia quasi tres segles que el nostre poble no llegia la Bíblia. En total, foren 20.000 exemplars repartits durant el segle XIX. L'any següent al de la publicació, B. Carles Aribau publicava "L'Oda a la Pàtria", que encetava oficialment la nostra renaixença cultural i lingüística. El traductor fou un exiliat liberal, J. M. Prat, que acabà com a governador civil de Barcelona i restaurà la Universitat de Barcelona. Però no és fins a la caiguda d'Isabel II que comencen a sorgir nuclis protestants organitzats, afavorits pels nous aires de tolerància religiosa.

Un pastor suec, Lund, començà activitats sistemàtiques per aquella època a Barcelona i comarques gironines, per descomptat amb plena normalització de la nostra llengua. Un altre missioner suec, Carles Haglund, visità durant el 1880 Barcelona, València i Alcoi. Per fi es quedà a València on, anteriorment (1871) l'evangelista Jaume Martí Miquel havia organitzat una esglesiola que fou dispersada a causa de persecucions i problemes diversos. Haglund obrí una capella al carrer de Sabaters de València; que després traslladà al Portal de Valldigna. Haglund, conegut popularment amb el sobrenom del "Pare dels Pobrets", es va casar amb una valenciana i, abans d'acabar-se el segle, fou substituït per un altre suec, Joan Uhr, procedent de Sabadell.

El present segle

Les congregacions evangèliques van anar creixent molt lentament, amb períodes de tolerància i d'altres de marginació, però bàsicament centrats a Barcelona, on hi havia fins a escoles i assistència social (també n'hi havia a Alacant). L'any 1924 es publicà a Barcelona els "Himnes i cànecs evangèlics", "per a l'ús dels quatre milions d'habitants que parlen català més o menys correctament a Catalunya, València, Balears, Andorra i Rosselló."

Amb la República tornà la tolerància. Només proclamar-se, els evangèlics catalans visitaren Macià, "L'Avi", per sol·licitar llibertat religiosa. Foren uns breus anys d'evangelització, especialment 1934-35. Es repartiren moltes bibles i es realitzaren campanyes a ciutats com València, Reus o Vilafranca del Penedès. La reacció general va ser l'aten-

ció i el respecte, però també de majoritària indiferència.

Al juliol del 36 algunes capelles foren atacades per elements radicals, que perseguïen indiscriminadament tot allò que els semblava "religiós". Les Societats d'Amics Quàquers (evangèlics objectors de consciència que ajuden països en guerra i víctimes de les injustícies) d'Anglaterra i Nord-Amèrica enviaren gent i queviures a Barcelona. Funcionaren menjadors i distribució de roba, i col·laboraren en l'Hospital Evangèlic ja preexistent. Uns altres protestants suïssos i alemanys organitzaren residències per a orfes evangèlics a Suïssa. Els xiquets tornaren en acabar la guerra.

En acabar la guerra, les esglésies evangèliques existents a Madrid, Sevilla i Galícia foren tolerades, però a la resta de l'Estat van ser clausurades. Van haver-hi assalts i empresonaments, així fins a estrangers com el pastor Enric Haselden, que fou empresonat quinze dies a Barcelona i després deportat a Anglaterra, l'any 1940, durant la Segona Guerra Mundial. Tres anys més tard, per exemple, encara va ser un mes detingut el pastor baptista de Vilafranca del Penedès, amb multa inclosa per a tots els fidels. Igualment, totes les escoles evangèliques, que gaudien de llibertat des de 1868, van ser clausurades. L'any 47 encara seguien els assalts d'elements requetés i d'altres no sols a Catalunya, sinó a Madrid, Albacete, etc. La congregació baptista de València fou destruïda dos camins (desembre 47 i abril 49). Fins al Concili Vaticà II les coses no milloraren gran cosa, tot i que els assalts i les detencions minvaren. Després vingué una tímida tolerància coincidint amb una petita obertura en la llibertat d'expressió (1968). Amb la nova Constitució del 78 s'obre una porta a la normalització. Des del Vaticà II el poble catòlic havia tornat a llegir la Bíblia amb certa assiduïtat, la societat havia canviat amb la industrialització i el turisme i els nous aires europeïstes feien inviable una tornada arrere.

Balanç

Cal que el protestantisme s'arrelle més a casa nostra en tant que és un corrent fonamental de pluralisme i dinamització de la societat civil i intel·lectual, de reivindicació de drets civils (reformes en presons, en lleis, el cas dels negres als USA, etc., van ser duts per evangèlics) i d'una tradició generalment democratitzadora.

S'Arenal 265005
de Mallorca

**BAZAR LES
PALMERES**

La botiga dels campions!

Articles d'embarcació,
pesca, pintures,
ferramentes

Passeig Barceló i Mir, 13 A
Tlf.: 27.38.63 - 07006 Es
Molinar

«La memòria que es perd»

Parlament llegit per Antoni J. Quintana i Torres en la presentació del seu llibre "La memòria que es perd: el Drac de Na Coca", en el marc de la Fira del Llibre passada que va tenir lloc a les Estacions de Ciutat.

Senyores i senyors,

Bon vespre i moltes gràcies per ser avui aquí. Em proposo dir unes paraules amb la finalitat d'animar-vos a la lectura del llibre que avui tenc la satisfacció de presentar. Evidentment el que no faré serà contar-vos quin és l'argument de l'obra sinó que voldria explicar el significat d'un títol que potser resulti una mica massa nostàlgic. No fou aquesta la meua intenció en titular-lo "La memòria que es perd: el Drac de Na Coca", sinó que és un recurs per relacionar la memòria i la llegenda.

Pel que fa a la llegenda, una de les primeres vegades que vaig sentir a parlar del Drac de Na Coca va ser a Cort un 31 de desembre de fa un grapat d'anys anant a veure l'home que té tants de nassos com dies té l'any. Cristina Valls recitava com cada any "La Colcada":

Per veure fermat p'es còs
Penjat com una milòca
Un animalot molt gròs
Qu'és deya "Es Drach de na Còque"
Amb un barram d'aquí allà
i una llengo serpentina

Més tard vaig saber més coses d'aquesta fera; era un animal que vivia a les clavegueres i que en sortir de nit es menjava els infants. Fins aquí tot queda en un simple record curiós de la meua infantesa vinculat a tantes d'altres fantasies que acompanyen qualsevol al·lot. Així i tot sembla que aquesta em va quedar especialment dins la memòria, i si això em va succeir a mi que no havia vist mai el Drac ja podeu pensar com devia enlluernar a aquells que veien l'animalot penjat a la façana de la confiteria Rosselló de Santa Eulàlia.

Molt més endavant -ara en deu fer uns dos anys-, visitant el Museu Diocesà per mostrar el retaule de Sant Jordi de Pere Nissart a un grup d'alumnes meus, em vaig tornar a topar amb una de les meves fantasies infantils: el Drac de Na Coca era allà. Un poc amagat, mal ferit i no massa ben conservat, aquell animal m'obligava des del seu silenci a fer un esforç memorístic per intentar recordar on havia sentit a parlar d'ell. A partir d'aquell moment tot va ser curiositat. No és gens habitual trobar-nos amb un dels fantasmes d'infantesa; són moltes les coses que ens poden venir al cap i sobretot, jo no em podia mirar el Drac com si fos una reliquia, l'havia de fer passetjar altre cop per la ciutat. La meua recerca començà a partir d'aquest punt i a mesura que m'interessava més pel Drac tot es tornava més i més apassionant. L'escut d'armes dels Rosselló, Joaquim M. Bover, Ferrer de Sant Jordi, la confiteria de Santa Eulàlia, En Coc, Na Coca, la Festa de l'Estendard, els cavalls, la por, l'exhibicionisme. Tot això són les peces d'un extraordinari trencaclosques que una vegada compost ens mostra la vida quotidiana de la nostra ciutat ara fa un centenar d'anys.

Així doncs, aquest llibre començà a partir d'un malaveig memorístic de caire personal que un moment donat vaig eixamplar perquè era a una passa de rebotar dins la memòria col·lectiva; això és el que he fet i el que vol expressar el títol del llibre.

Si dic que la memòria es perd estic fent una referència a l'amnèsia, i ja sabem que els amnèsics pateixen pertorbacions més o manco greus de la personalitat. De la mateixa manera, l'absència o la pèrdua, voluntària o involuntària de la memòria col·lectiva dels pobles i les

nacions, pot determinar pertorbacions greus de la identitat col·lectiva. D'una o altra manera aquest és el nostre cas perquè els silencis de la història són reveladors d'aquests mecanismes de manipulació de la memòria col·lectiva. Apoderar-se de la memòria i de l'oblit és una de les màximes preocupacions de les classes, dels grups, dels individus que han dominat i dominen les societats històriques.

Tots aquells que d'una manera o altra hem viscut la inclemència política del franquisme, hem estat privats del coneixement del nostre passat. Afortunadament des de fa una sèrie d'anys les coses han anat canviant i avui a l'escola es pot ensenyar la llengua catalana que ens és pròpia. Així i tot queda encara per dur a les nostres aules tots aquells trets que intrínsecament han acompanyat el nostre esdevenir històric. Fins aquest mateix instant mai a Mallorca s'ha ensenyat a les aules la història de Mallorca. En moltes ocasions ens pot resultar difícil explicar-nos moltes de les coses que avui tenen lloc. L'estudi del passat ens podria ensenyar a entendre realitats que avui sobten; la llengua, la toponímia, les extensions d'oliveres, els molins, les barraques de roter, la indústria que mostram cap a nosaltres mateixos com a col·lectivitat són alguns dels trets que per explicar-se s'han de referir a la història.

Dic tot això perquè crec que el conjunt d'esdeveniments que es donen a partir del 1940 trencaren una societat que tenia dipositada en les llegendes i rondalles gran part de la seva cultura, i aquí cultura vol dir concepció del món. D'una generació a l'altra, dels pares als fills, dels avis als nets, existia la sana i legítima intenció d'explicar el món uns als altres. I ho feien a través de la paraula, de la paraula repetida una i altra vegada, introduint les variacions que la imaginació de cada subjecte considerava enriquidores.

Aquesta és la forma més primitiva i més senzilla de fer història, i és que a la Mallorca del XIX, món d'il·letrats, la paraula ressona amb especial força. És l'únic vehicle de comunicació i calia conservar-lo adequadament; d'aquí la gran importància de la memòria, llei no escrita que estableix com es fan i són les coses. Per això a mi, i confii que també a vosaltres, aquesta llegenda em parla de com eren les coses fa un centenar d'anys.

Mentre no hi ha hagut escola la memòria ha fet de substitut i ha estat un instrument pedagògic que manipula els records, els adapta a la necessitat del present, els deforma perquè s'ajustin a la lenta evolució d'una moral i tracta de fer més satisfactòria la vida en aquell present. La meua intenció no és dir que aquell passat és millor que aquest present; el meu ofici d'historiador segurament em porta a veure el món com

un seguit d'esdeveniments mai del tot satisfactoris i això em fa connectar amb el meu temps perquè el més honest que puc fer és treballar des del compromís polític -en el sentit més grec del terme- que em suposa viure a Mallorca a finals del segle XX.

Així doncs, què cerc jo dins la llegenda? Cerc el moviment, l'adaptació, els protagonistes, la institucionalització, la legitimació, la diferenciació social, i tot això a través d'un objecte tan estrany com és el Drac de Na Coca.

Em poden objectar, i per què fer la història a partir de les llegendes? No hi ha res més? No hi ha documents? Si que n'hi ha. Els arxius n'estan plens i jo també els he fet servir per compondre aquest llibre, però donant a la llegenda la categoria de document històric, de monument històric, el que vull fer és historiar fins més enllà del paper escrit rehabilitant una memòria col·lectiva confusa i recordant als meus conciutadans que els silencis i els oblits de la història tenen uns protagonistes. La memòria es perd quan les generacions posteriors deixen de ser un vehicle de transmissió cultural. M'és ben igual si l'escut d'armes dels Rosselló realitzat per Bover, i que és un element cabdal per la comprensió de la culturització de la llegenda, o el mateix Drac són falsos. El que a mi m'interessa és la història i els falsos també en tenen d'història, per ventura més rica que la dels vertaders.

Es competència dels professionals científics de la memòria -antropòlegs, historiadors, periodistes, sociòlegs- dur endavant la lluita per la democratització de la memòria social com un imperatiu prioritari. Aquí hi ha una gran responsabilitat. Per primera vegada en la nostra història i sobretot a través de les nostres institucions, del sistema educatiu i d'alguns mitjans de comunicació tenim l'oportunitat de descobrir quin és el nostre país, el nostre país de parla catalana i aquesta vegada amb la possibilitat d'arribar molt més enfora que a la firma d'un manifest com el que elaboraren els intel·lectuals mallorquins del 36. No volem seguir sent els partidaris de la memòria col·lectiva, no volem seguir vivint en actituds resistents i el que ens cal és armar-nos de memòria, resituarnos a un planeta que ara mateix és recorregut per un escarrufant sisme que va des de l'adriàtica a la costa oest dels EEUU. Ens hem d'arribar a conèixer i ens hem de fer conèixer i per això s'han de desenvolupar investigacions sobre la memòria de l'home comú: records de família, històries locals, de clan, de família, records personals... tot l'ample inventari de coneixements no oficials, no institucionalitzats que encara no han cristallitzat en tradicions formals, que representen la consciència col·lectiva de grups sencers o d'individus. I fet això contraposar-ho a la història oficial, a la història monopolitzada per grups precisos en defensa d'interessos constituïts, en definitiva, contraposar-ho a una història -la de España- que tanmateix no és la nostra.

La memòria, per la relació que té amb la història, a la qual alimenta, vol salvar el passat sols per servir al present i al futur. Actuar de tal manera, que la memòria col·lectiva serveixi a l'alliberament i no a la servitut dels homes.

CASA REGIONAL EXTREMEÑA

ADMETEM SOCIS

El dia 11 de setembre, a vespre, festa d'Extremadura. Balls regionals, festa i sarau per llarc.

Ctra. El Arenal, 104
Can Pastilla. Tel.: 26 94 63

Joieria i rellotgeria

Maria José

Cada mes, una oferta. Aquest mes pulseres a preu de cost

C/. Cardenal Rosell, 52. Tlf.: 26 22 94

Coll d'en Rabassa

Detencions hiperbòliques

JOSEP M. REGUANT I GILI

Si quan sou en el vostre lloc de treball, d'esbarjo, o a casa vostra, us diuen que un xicot jove demana per vosaltres en correcte català i diu ser un amic qualsevol, desapareixeu com a primera mesura; sou en portes d'entrar en una situació veritablement kafkiana. Aquesta és, descrita de forma brusca, la fórmula que va emprar la Guàrdia Civil per practicar les detencions sota manament de l'Audiència Nacional. D'entrada, cal dir que des d'un punt de vista del meu partit, l'allau de detencions-segrestos —amb la fórmula utilitzada amb en Carles Buena Ventura, cap del Gironès d'ERC— ha vingut en mala hora per dissipar i truncar objectivament la *pax* obtinguda, de manera remarcable, per les gestions i posicionaments polítics públics del secretari general d'Esquerra Republicana de Catalunya, àdhuc dels pactes Pujol-Maragall que nosaltres acceptàrem.

Terra Lliure, a hores d'ara —i el senyor Vera ho sap prou bé— és només el pretext per a la praxi d'un vell estil, de

quan una personalitat del règim visitava una vila i tots els ciutadans etiquetats de *rojos separatistas* eren empresonats. Aquesta és la impressió que ens dóna la situació que se'ns imposa a Catalunya ara des de Madrid. Vull dir des de la sempiterna obstinació amb què des del govern de l'estat és vista la «perifèria», amb una miopia cantelluda i inservible.

Una altra impressió que em cal donar a conèixer, és la de l'entrevista cordial i correcta que vaig tenir amb el governador civil. El senyor Pere Navarro es va manifestar com a persona gairebé aliena als fets. La lectura correcta que s'escau és que, certament, i especialment en el cas que ens ocupa, Catalunya és en aquesta matèria terra colonial on el poder polític-jurídic de la metròpoli imposa el ritme dels esdeveniments.

Detencions amb causa n'hi haurà sempre en tota societat democràtica, perquè formen part, la més trista i no volguda, de l'escenografia que ens donen. Allò inintelligible és la hipèrbole creada innecessàriament sota el títol —m'imagino— de *garantizar unos Juegos sin atentados*. Em semblen unes mesures anti-constitucionals, aquestes, pre-

ses de manera erròniament preventiva. Nosaltres, els catalans, no tenim currículum històric de violents. Sempre hem estat víctimes de la violència dels altres. La desproporció de les ordres de detenció és aberrant. Els nostres joves mai no han fet un acte més enllà d'allò testimonial, i el Ministerio de l'Interior bé prou que ho sap.

Dic els nostres joves, els militants del meu partit i tots aquells que tot just ara desperten, per raó d'edat, al fort sentiment nacionalista del nostre poble, aquell que tingueren els nostres avantpassats i que avui assumim nosaltres en el camí democràtic cap a la independència.

Cal fer obligada referència al jutge Baltasar Garzón, un home de posicionaments públics prou coneguts en pro d'una convivència democràtica, que tot d'una, i segurament utilitzant *indicios racionales*, ha decidit enviar el paquet d'ordres de detenció. Se'ns fa difícil d'entendre la seva reconeguda independència en aquest cas, quan per conèixer i respondre per Carles Buena Ventura, aquest ha estat en el gruix de persones a bloquejar justament ara.

Convergència nacionalista

Don constància als lectors d'aquesta carta adreçada meva al "Diario de Mallorca" dia 18 d'agost d'enguany.

Convergència Nacionalista

Sr. Director,

Si fèiem un esforç perquè els doblers suats dels mallorquins quedassin a Mallorca, ben segur que la iniciativa privada, motor de la nostra economia, recuperaria la illa l'usió inversora, ara tan arrufada. Alhora, Mallorca tendria poder real per establir la seva política econòmica, que s'hauria d'orientar cap a una reconversió turística i una recerca de nous mercats d'exportació que reviscolassin l'agricultura i fessin possible una reindustrialització. Només el creixement econòmic pot assegurar —i en això s'ha de traduir— unes infraestructures públiques de qualitat que millorin el nostre nivell de benestar.

D'altra banda, el convit a la integració dels immigrants, ha d'anar seguit d'una política migratòria, no de portes tancades, però tampoc de fer ca nostra un ca tothom. Amb mesures legals o de disseny d'una conjuntura econòmica adequada, Mallorca hauria de dur un control migratori que assegurés als mallorquins no arribar a ser minoria dins Mallorca.

La creació d'uns mitjans de comunicació orals i escrits autòctons i on la nostra llengua, el restabliment de l'hegemonia de la llengua i la cultura de Mallorca en el seu territori, i una política cultural i educativa concertada amb les comunitats germanes de llengua i cultura que redescobris a la societat els lligams que hi tenim, farien possible un futur debat, fonamentat en el coneixement mutu i no en la ignorància, sobre la conveniència —o no— d'anar units o associats —o bé cadascú pel seu compte— dins Europa. El projecte de Països Catalans em sembla més adequat —i sols així realitzable— com a possible punt voluntari d'arribada que no com a forçós —i tanmateix impossible— punt de partida.

Si a tot plegat hi han de contribuir els partits nacionalistes d'àmbit de les Balears, salut i força a la seva convergència en una sola candidatura.

Jordi Caldentell

Les noves mesures econòmiques del govern de Madrid

Convergència Balear vol fer pública la seva preocupació per les mesures econòmiques imposades pel Govern de Madrid, en un dels anys més dolents per a les nostres illes; baixada espectacular de l'ocupació turística, implantació de l'IAE, cànon de l'aigua, pagament a compte de l'IRPF avançat, i ara pujada de l'IVA, augment de les retencions i augment de l'IRPF amb efectes retroactius.

Jaume Mesquida i Llabrés
Secretari de Premsa de
Convergència Balear

Quan s'acabi, s'acabará per a tots.

L'AIGUA,
AMB COMPTAGOTES

PER ESTALVIAR AIGUA...

• Posau en marxa la rentadora i el rentaplats només quan estiguin plens.

GOVERN BALEAR

Conselleria d'Obres Públiques
i Ordenació del Territori

GASOLINERA S'ARANJASSA

Rentat de camions. Rentat automàtic. Canvi d'olis. Neumàtics. Pre-revisió ITV. Li posam el cotxe a punt per a la revisió i si

ho vol, li entregam el cotxe amb la revisió passada.

Carretera de Llucmajor, km. 10

Tlf.: 26 52 72. Fax 268570. S'Aranjassa

L'Expo o l'orgull de les nacions

L'orgull de les nacions no té gaire res a veure amb la seva riquesa, la seva història, la demografia, la cultura o l'extensió del seu territori. Les raons de l'orgull nacional poden erigir-se sobre qualsevol pretext. Aneu a Sevilla, visiteu l'Expo, i ho veureu tot de color de migdia.

Sota la llum rutilant del sol andalús, el primer impacte que l'Exposició Universal de Sevilla causa al visitant és una explosió d'imatges, de colors i de formes. Com una gran parada de focs artificials, ralentits en el marc de l'illa de la Cartuja i cossificats en mil expressions diverses: pavellons inimaginables, quilòmetres de jardins penjats, monorails que volen, cues de turistes que esperen entrar a portes i forats, estàtues de tots els estils, grafies i simbologies de tots els continents, etcètera.

El primer impacte és estètic. La gent es veu irremediament impel·lida a badar la boca i a, simplement, badar. L'impacte del disseny. Sens dubte, si alguna cosa destaca a primera vista de l'Expo és la paranoia pel disseny, pel disseny cridaner, espectacular, fins i tot embafador. La glorificació del disseny —industrial, urbanístic, arquitectònic, gràfic— per damunt de qualsevol altra consideració.

No deu ser ara el recurs al disseny la base primària d'expressió i d'explosió de l'orgull de les nacions? La visita a l'Expo ho suggereix. Cert que la tradició de les exposicions universals ha estimulat les innovacions d'enginyers i d'arquitectes. Ara bé, ja el famós *Crystal Palace* de la primera exposició mundial, la de Londres de 1851, s'havia construït per encabir les meravelles de la indústria i de la tècnica. Fins i tot, un dels propòsits de la tradició era de representar la unió de la Humanitat a través de la indústria. Ara sembla que la unió passa per les for-

mes, no per les màquines.

Però, alerta, darrera els decorats de l'Expo, s'hi endevina la intenció. I la intenció és una presència molt ben codificada: la de les nacions que són. L'Expo no és en realitat una exposició universal d'enginyers industrials o d'innovació tecnològica. En tot cas, és un aparador universal. Amb una gran funció: la de representació. Entreu als pavellons i veureu una acurada selecció i presentació de les senyes de cada país i de cada cultura, amb més o menys ostentació segons els casos i els recursos. La fastuositat o originalitat dels pavellons no té res a veure amb les potencialitats industrials o militars o comercials de cada país. L'in-

«Com petites aspirants a nacions, cada autonomia ofereix el que pot i més: algunes, com Múrcia o Euskadi, amb autèntica grapa; d'altres, com Catalunya, amb molt poca convicció; no representa ser cap nació: representa ser menys que una autonomia de tercer grau»

terès de pavellons com els del Marroc o de Mònaco o de Mèxic és ben comparable al dels santuaris de França, d'Alemanya o del Japó, mentre que el dels EUA, per exemple, es pot ignorar.

La descoberta de l'Expo sevillana rebla aquest segon impacte a altres nivells. N'assenyalaré dos. D'una banda, la disposició orquestral dels pavellons de les disset autonomies espanyoles atorga a aquest subconjunt tot un aire d'aprenent de bruixot. Com petites aspirants a nacions, cada autonomia ofereix el que pot i més: algunes, com Múrcia o Euskadi, amb autèntica grapa; d'altres, com Catalunya, amb molt poca convicció. Dit de passada i amb dolor: a l'Expo, almenys, Catalunya no representa ser cap nació; representa ser menys que una autonomia de tercer grau.

D'altra banda, i no pas menys eloqüent, s'han plantat també a l'Expo una altra sèrie de pavellons. Són els d'algunes grans empreses multinacionals, com Fujitsu, Alcatel, Sony o Siemens. Són una petita representació de «supernacions» privades i universals, que poden aspirar en el futur a substituir —almenys en les exposicions internacionals— les velles nacions.

A Sevilla, finalment, convé descobrir-hi un orgull particular. L'orgull d'una ciutat que ha redescobert el gust pel protagonisme en l'agenda mundial, com també la seva capacitat d'innovació i de modernització, juntament amb l'admiració pel seu brillant passat. En una paraula, Sevilla se sap capital, no sé si més d'Europa que d'Amèrica o d'Àfrica, o si dels tres continents alhora, però sap que pot ara mateix aspirar a exercir realment la capitalitat d'un país: Andalusia.

JOSEP GIFREU
EL PUNT

Modernitat

Un d'aquests articulistes mesetaris que emmalalteixen quan Catalunya parla català en veu alta, es valia fa uns dies del diari francòfon belga *Le Soir* per aixafar-nos la guitarra. Resulta que l'enviat especial als Jocs del rotatiu de Brussel·les no només criticava els símbols catalans exhibits durant la cerimònia d'obertura, sinó que es planyia de la inclusió del català en el grup de llengües oficials de l'esdeveniment; deia, més o menys, que havien obligat la família olímpica a escoltar un llenguatge estrambòtic i inintelligible. És clar, per a l'intolerant gasetiller madrileny això era una mostra europea de rebuig envers el fet català, i reproduïa el blasme amb incontinguda satisfacció, com exhibint una condemna internacional —i definitiva— a allò que entre nosaltres és una realitat quotidiana. Per fi els catalans tindriem motius per perdre tota esperança! L'ihús pixatinters no ressenyava, però, que els belgues francòfons han de conviure amb els belgues flamencs, que parlen el neerlandès, idioma, d'altra banda, tan oficial com el francès (la moneda belga, per exemple, s'encunya en ambdues llengües). I es cuidava ben bé prou d'ometre l'imperialista desdeny que els francòfons, creient-se imbecils i superiors als ciutadans de Flandes, senten per aquests. Així, les adverses consideracions de *Le Soir* no haurien d'afectar-nos gens ni mica, i menys encara si es té en compte el tuf marcadament *rexista* de l'escript (els *rexistes* eren els nazis belgues de la II Guerra Mundial).

La superxeria, a més, és fàcil de desmuntar: volen fer-nos creure que lluitem en va, des de la nostra petita província, contra una Europa que tendeix a abolir fronteres; que tornem al concepte tribal, al món de les caveres. Que no som moderns! Bé, vaja! L'any 1940, quan les botes de Hitler, Franco i Mussolini trepitaven tots els drets i les llibertats imaginables, la revista *Mundo* deia: *La implantación del partido único —típica creación del Derecho público moderno— en tantos i tantos países, constituye, en definitiva, un homenaje a la verdad, que es única también.*

JORDI SOLER

Acadèmia DIDAC
EGB, BUB, COU, FP, INGLÉS, CATALÀ
PER A ADULTS, MECANOGRÀFIA
C/. Capità Ramonell Boix, 74
Tf. 41 03 52 - 41 90 36. Es Molinar

BRISA
Confecció de senyora i de senyor
Carrer Vicari Joaquim Fuster, 201
Tlf.: 24 44 81. Es Molinar

FORN DES MOLINAR

Forn de pa-pastisseria
Som especialistes en noces, batejos, comunions... ensaimades i coques dolces...
Carrer de Sant Marçal, 2. Tlf. 27 61 60.
Es Molinar

Taller mecànica

MT. V
B. SALAS
C/. Cardenal Rossell, 34
Coll d'en Rabassa

Albert Bertrana: «Si volem el COC hem de treballar per a la independència»

Albert Bertrana (Barcelona 1937), de formació és enginyer de Radiocomunicacions si bé va estudiar també Economia política i Previsió econòmica i social a París. Actualment és director tècnic d'una empresa de telecomunicacions amb seu a Montpeller i dirigeix dues empreses d'aquest grup instal·lades a Barcelona. Viu a Perpinyà on dirigeix el laboratori de la mateixa empresa. L'any 1986 va esser un dels fundadors de l'ADOC (Associació per la Delegació Olímpica de Catalunya), organització que va esser dissolta a finals de 1991. De llavors ençà milita dins ERC i actualment és membre del Comitè Executiu en qualitat de secretari de finances. Divendres dia 14 d'agost va fer una conferència a ses Tarragones i aprofitant l'avinentsa, li hem fet la següent entrevista.

* Quan va començar l'ADOC?

Va esser l'any 1986. Vaig enviar una carta a un parell diaris on donava un apartat de correus perquè m'escrivissin. En aquella carta deia que els jocs olímpics sense la independència política de Catalunya plantejaven una sèrie de problemes molts peculiars com no tenir un Comitè Olímpic propi i que això podria suposar la humiliació de veure com d'altres territoris que no són independents, onze n'han vingut a participar a Barcelona, hi participassin mentre Catalunya s'ho mirava de fora estant. Així va començar un moviment que va acabar tenint 5.000 socis, que va assolir una sèrie de fites importants com la fundació del COC pròpiament dit l'any 1989 amb l'adhesió de 8 federacions catalanes i que va aconseguir inclús que el congrés de Convergència es pronunciés favorablement malgrat que després el Govern de la Generalitat va dir que una cosa era el congrés i una altra el Govern.

* Quins països tenen Comitè Olímpic i no són independents?

Per part dels USA hi ha Puerto Rico, les illes Verges americanes, les illes Samoa americanes, Guam i no sé si me'n deixo algun. Per part d'Holanda hi ha les Antilles holandeses, dins aquestes hi ha una altra illa, la d'Aruba, que té també comitè olímpic propi. Per part de Gran Bretanya, apart de les seleccions nacionals de Gal·les i Escòcia, hi ha els comitès olímpics de les illes Caiman, les illes Bermudes, les illes Verges britàniques i Hong Kong. I per part de Nova Zelanda les illes Cook. Això deuen fer onze i no sé si me'n deixo algun.

* Quines federacions catalanes s'han adherit al COC?

Fins ara catorze. Ara no me'n recordaré de totes perquè vaig deixar el comitè executiu del COC, del qual en vaig esser fundador, a principis del 91 però fins aquells moments federacions catalanes importants hi havia: la d'atletisme, la de ciclisme, la d'esports d'hivern, que agrupa activitats de cinc federacions internacionals, la d'activitats sub aquàtiques, que ha estat la més activa, la de billar, motociclisme, motonàutica...

* Mentre s'interpretava Els Segadors a la cerimònia d'inauguració, el Rei d'Espanya es dedicava a saludar, com qualificariu aquesta actitud, de provocació, de menyspreu?

Doncs diré una cosa que potser sorprendrà però és

que Els segadors no són oficialment l'himne de Catalunya. Són un cant popular català. Catalunya amb això està per sota d'algunes d'aquestes noves comunitats autònomes que l'estat espanyol s'ha inventat per a la seva descentralització administrativa. La Generalitat ha oficialitzat la bandera, l'escut administratiu però en més de dotze anys de govern, Jordi Pujol no ha tingut prou temps per oficialitzar l'himne. Avui oficialment Catalunya no té himne.

* Però el fet que s'interpretés vora l'himne d'Espanya i que mentre aquest sonava el Rei es va quadrar, en canvi quan va sonar Els segadors...

Evidentment és una manca de respecte del Rei cap a Els Segadors però en això com en moltes coses, el mal és a Catalunya i a Catalunya se li està fent mal des de dins i no podem demanar a la gent de fora que respecti els nostres símbols més que no els respecta el nostre Govern i el nostre Parlament.

* Què va sentir quan va desfilar Eslovènia, Croàcia... i no Catalunya?

Enveja i admiració per aquells pobles que han sabut elegir dirigents autènticament patriotes a diferència del poble català que s'està deixant enlluernar i seduir per una reduïda cúpula de CDC que a jutjar pels fets i pels resultats no està treballant per a la independència de Catalunya.

* Quines pressions diplomàtiques ha fet el govern espanyol contra el COC?

Crec que molt poques. Una vegada més les principals agressions que ha rebut el COC les ha rebut de la Generalitat, del govern Jordi Pujol i de CiU. Hi ha diferents exemples d'això.

* Quin paper ha jugat Samaranch en el no reconeixement del COC?

Jo no sent cap admiració històrica per Samaranch però Catalunya ha de començar a saber els fets recents de les persones presents a l'escena política. Samaranch va esser la primera alta personalitat que públicament va reconèixer repetides vegades pels mitjans de comunicació, inclús a Madrid, que sí, que es podia reconèixer el Comitè Olímpic de Catalunya si es reunien una sèrie de condicions com que hi hagués cinc federacions catalanes que fossin membres de les federacions internacionals. En aquesta tasca la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat no ha ajudat gens, més aviat ha posat traves i inconvenients.

* Als Països Catalans hi ha un problema colonial sense resoldre, creis que la premsa mundial en general s'ha adonat d'aquest fet?

Això és probablement el resultat més positiu d'aquests Jocs Olímpics. Crec que ha estat un resultat net, clar i positiu que ara hem de saber capitalitzar, mantenir i augmentar. La premsa internacional, les televisions, els comentaristes de molt alt nivell, tant polítics com esportius, han fet a conèixer als seus pobles el contenciós Catalunya - Espanya.

* Segons les enquestes, el 80% de la població del Principat es va manifestar a favor del COC, el Parlament, fins i tot va aprovar una moció a favor del Comitè Olímpic

Català, després d'això com explicau la política del Govern de Jordi Pujol de posar obstacles al reconeixement del COC?

Crec que la cúpula dirigent de Convergència, dues o tres persones, actuen com homes d'estat, però no com a homes d'estat o de futur estat català sinó com a homes d'estat espanyol. D'aquí emana tota una política progressiva de no marcar les diferències de cap ordre respecte a Espanya i de una sèrie de renúncies successives amb efectes pedagògics negatius que volen fer de Catalunya una regió espanyola més.

* És cert que la Corporació Catalana de RTV va vetar unes falques publicitàries de l'ADOC?

Sí. El Govern de Jordi Pujol ha posat molts d'obstacles. Per exemple, a l'any 1986, la Generalitat va constituir la UFEC (Unió de Federacions Esportives Catalanes) que era la continuïtat d'una entitat creada l'any 1934 i que va tenir com a primer president Pompeu Fabra. A l'any 1986, la Direcció General d'Esports del govern Pujol va proposar com a president un tal senyor Delallera, un falangista que havia fet classe de Formació del Esperitu Nacional a la Universitat amb una pistola damunt la taula. Aquest va esser el successor de Fabra a iniciativa del govern Pujol. D'aquí emana tota una concepció espanyola de l'esport. Qui va succeir el falangista, que va morir en un accident de cotxe, va esser el Sr. Piquet. Aquest senyor, president de la federació catalana de bàsquet, el febrer de 1989, el mateix dia que l'UDEC va decidir en assemblea donar suport a la creació del COC, va dir que això era una empresa molt difícil i que no tenia possibilitats. Això ha estat un continuu de renúncies.

* Durant la transició, Jordi Carbonell, va dir que "La prudència no ens faci traïdors"; després de tot això que deis i que molta gent no sap, per ventura pensau que l'actitud d'oposició rotunda de Pasqual Maragall contra el COC i la política de posar traves de Jordi Pujol, ultrapassa la prudència per esdevenir un fet d'alta traïció?

Tot depèn del camp on estan. Si estan en el camp espanyol no són traïdors sinó que són lleials servidors d'Espanya. Aquest és el cas de Pasqual Maragall que diu clarament que vol construir Espanya i que està al servei d'una Espanya plural, impossible etc. El cas de Pujol és dubtós perquè ell no acaba de dir clarament en quin camp està. Si es pronunciés pel camp català i continués en la seva actitud, aleshores s'hauria de dir que és un traïdor a Catalunya. Però si ens atenim a la seva forma d'actuar, es pot dir que està al camp espanyol, per tant probablement tampoc no és un traïdor.

* Qui és més somiatruït, un català independentista com Angel Colom, o un català mig figa mig raïm com Jordi Pujol que creu possible fer encaixar Catalunya dins Espanya?

Està claríssim que qui està en la utopia en aquest cas és un Jordi Pujol o un Pasqual Maragall que enganyen el poble català quan li proposen una fita impossible com és voler aconseguir una Catalunya catalana present dins l'estat espanyol, o una Espanya plurinacional quan la nació espanyola té dret a tenir un estat unitari i uninacional.

* El President Canyelles va esser siulat quan va parlar en català a l'Expo de Sevilla. Ara s'ha repetit l'esbrancada contra Pasqual Maragall, contra Samaranch i fins i tot contra el rei d'Espanya quan per les pantalles gegants de l'Expo van aparèixer parlant en català, el rei d'Espanya només va dir Benvinguts a Barcelona, a la cerimònia d'obertura, estau d'acord amb Gaziel quan va dir que en comptes de separatistes catalans, s'ha de parlar de separadors espanyols?

No ho sé. Jo suposo que un portuguès quan parla a Lisboa o a Sevilla en portuguès ningú no el siula perquè

Les Millors Orquestres...

Per noces, celebracions especials, revetlles...

Els més entretinguts grups
d'animació infantil, pallassos, màgics...

Avda. Jaume III, núm. 3. Pral. A.
Teléfono: 72.02.89 / 72.87.06.
Fax: 72.00.94

Albert Bertrana: «Si volem el COC hem de treballar per a la independència»

aquella nació al seu moment es va saber separar de l'imperi espanyol. El que molesta als espanyols, i amb raó, són unes actituds que ells consideren de mals espanyols, d'una gent que per una part es declara espanyola i per altra després vol parlar en català. La gran fantasia, afegeixo, és voler parlar català a Madrid, al Senat espanyol. Si Canyelles, Pujol, Maragall parlessin clar, si diguessin que no són espanyols i que volen la independència probablement no els siularien perquè els tractarien com a estrangers.

* *Rodríguez Ibarra insulta els catalans i els qualifica de lladres, després surt Pasqual Maragall i diu que s'ha de fer Espanya des de la perifèria, no creis que a aquests catalans del PSC-PSOE els escau fer el paper de banyuts i pagar el beure?*

És evident. El Sr. Ibarra, una vegada més, en tant que espanyol juga el seu paper de voler fer funcionar l'imperi espanyol amb la màxima submissió i amb la màxima espoliació de la perifèria. Qui no juga el seu paper de perifèria que s'ha d'alliberar és el Sr. Pasqual Maragall.

* *El ministre espanyol Fernández Ordoñez abans de morir es va sincerar i va dir que la seva màxima preocupació era Catalunya, com valorau aquestes paraules?*

Jo crec que un dels moments en què la gent és sincera és poc abans de morir. El poble català hauria de magnificar i fer-se digne d'aquestes afirmacions premortuàries de Fernández Ordoñez.

* *Jocs Olímpics Atlanta 1996. Hi participarà el COC? Què s'ha de fer per aconseguir el reconeixement internacional del Comitè Olímpic de Catalunya?*

Bé, la garantia per al COC com per a moltes altres coses que necessita la societat catalana, per exemple, la Banca Central catalana en substitució del Banc d'Espanya, és la independència. Jo dubto que sense independència Catalunya sigui present amb equips propis als jocs d'Atlanta. La presència als Jocs Olímpics és la forma més popular d'afirmació nacionalista que tenen els pobles. Ho repeteixo: la garantia i la forma més eficaç d'ajudar al reconeixement del COC és treballar

Albert Bertrana, un dels fundadors de l'ADOC l'any 1986.

fermament, sense dubtes ni indecisions a favor de la independència.

Jaume Sastre

No emmascareu l'independentisme

També té raó l'alcalde de Banyoles, Joan Solana, en la seva ferma, honesta i excel·lent nota pública, en què col·loca els punts sobre les is d'una història surrealista.

Fa diana quan detalla amb una claredat admirable les causes d'una preocupació que compartim molts de ciutadans, i eleva la categoria moral del discurs olímpic que acostumen a fer les institucions implicades amb una reflexió que cal subscriure: la cobertura en la seguretat dels Jocs Olímpics, inqüestionable, no pot comportar en cap cas que uns ciutadans vegin disminuïts els seus drets fonamentals, entre els quals hi ha, òbviament, el de la lliure convicció.

En síntesi, les reaccions que s'han produït, tant a títol col·lectiu com individual, de persones amb responsabilitat o de persones que han mostrat la seva indignació quan ja pensaven no haver de tornar a sortir en defensa de valors que creien assegurats, són reaccions d'una lògica aclaparadora. I hi ha una coincidència força generalitzada sobre la inoportunitat de l'operació, i també sobre els dubtes constitucionals. Això sense oblidar que també hi ha silencis vergonyosos, com el que està mantenint el president del país, Jordi Pujol,

sobre uns fets que de manera prou evident preocupen una part de la ciutadania.

No ens podem quedar aquí, però. Hem d'insistir en dos aspectes que preocupen greument. Un, la situació personal dels detinguts, als quals s'intercomunica i s'impedeix establir contacte amb ningú sota acusacions confuses i sense proves. L'altre, la pròpia aplicació de la llei antiterrorista.

Sobre aquest últim aspecte convé parlar una atenció especial, perquè ens trobem davant d'una seriosa amenaça a la democràcia. La llei antiterrorista és una xacra a la Constitució, a les llibertats en general, perquè permet pràctiques policíiques i judicials indignes d'un estat de Dret, i per això mereix el nostre rebuig. Retalla drets i llibertats garantits no només a la Constitució sinó també a la Declaració Universal dels Drets Humans, i permet situacions tan lamentables com que una persona pugui estar incomunicada sense assistència lletrada. El més greu és que, bo i així, la seva aplicació en aquest cas ha estat, a sobre, desafortunada. Perquè va ser una llei pensada per a una situació molt determinada al País Basc, que es va vendre com preveia a la declaració d'estat d'excepció i sempre com una transgressió neces-

sària de la legalitat, situació que aquí no es dona ni de lluny. Podrem discutir o no la validesa dels arguments legals —la discutim—, però el que és evident és que, quan la van crear, al País Basc hi havia un mort cada dia, hi havia bombes i terror, a un i altre costat. I aquí, a Catalunya, això no ha passat mai. Molt menys avui, quan fa molt de temps que el que quedava de Terra Lliure —una organització que mai no va tenir suport social— ha passat a la història d'una manera que tota la classe política, inclosa l'espanyola, va aplaudir.

I, doncs, què volen ara aquesta gent? Potser criminalitzar l'independentisme, ara que, precisament, s'expressava només de manera pacífica. Potser perquè hi començava a haver proves evidents del seu arrelament social han decidit emmascarar-lo amb el sutge d'unes bombes desconegudes, d'unes pistoles mai trobades, d'un terror ignorat. Sigui com sigui, sí que han aconseguit dues coses: crear pànic allí on no n'havien de crear, i posar en dubte l'equilibri a què s'havia arribat.

Per això hem de continuar exigint sense concessions al defalliment l'aturada d'aquesta estratègia. No durà enlloc de què la democràcia es pugui enorgullir.

EL PUNT

Escola d'estiu de l'ESLAK

El proper dia 23 d'agost i fins al dia 30 del mateix mes, es durà a terme a la nostra illa (més concretament a Son Serra de Marina) la 1a. Escola d'Estiu de l'ESLAK.

L'ESLAK és una coordinadora d'escoltisme laic a on estan integrats els escoltes gallecs (ACEGA), els escoltes bascs (Euskal eskaut elkarte), els escoltes catalans i escoltes de Mallorca.

Aquesta Escola d'Estiu neix amb la voluntat de servir de reciclatge als monitors dels distints agrupaments que conformen la coordinadora i així poder millorar l'indubtable servei social que realitzen educant més de 7.000 nins dins els paradigmes de l'escoltisme (país, natura i coeducació).

Una salutació escolta.

Escoltes de Mallorca.

S'Arenal
de Mallorca

EL MILLOR
SUPORT
PUBLICITARI
DE LA SEVA
EMPRESA
A LA NOSTRA
COMARCA
TEL. 26 50 05

La Serietat a l'Espectacle té un nom:

Telèfons: 72 16 74 / 75
Espectacles Miquel Jaume

Pollença Motor

Servei oficial

Josep Amer i March

Carrer Avinguda, 45

Tlf.: 53 19 61 - 07460 Pollença

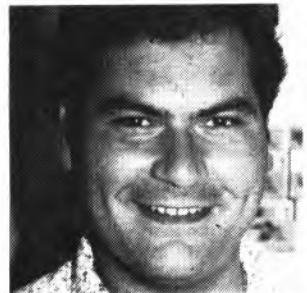
Viuríem millor essent independents d'Espanya?

Paula Balaguer (Can Verd): Jo crec que sí. D'allò que nosaltres suam, el profit que quedí aquí.

Xima Miró (rellotgeria Miró): Amb els catalans i Valencians hem d'anar. Amb els espanyols, econòmicament feim un mal negoci.

Miquel-àngel Company (fotògraf): Els mallorquins i els immigrants hem d'anar units perquè la unió fa la força.

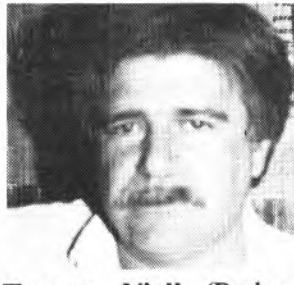
Tomeu Beltran i Pep Ruiz (Cas Tomeus): Els doblers dels mallorquins van a Madrid i no tornen. En esser independents quedaran aquí.

Matrimoni Hidalgo-Verger (Taller V.V.): Els doblers de Mallorca haurien de quedar aquí. Amb els catalans i valencians ens hem de federar.

Manolo Ochoa (vigilant jurat): Amb els catalans i valencians hem de fer una nació així com cal. Castella sempre s'enduu massa doblers dels Països Catalans.

Tomeu Niell (Bodega Binissalem): Independents farem feina per a nosaltres.

Francinaina Pomar (Directora R. Oasis): Independents d'Espanya pagarem els impostos al Govern Balear.

Pep Llorenç (Elèctrica Llorenç): Les autonomies serien bones si tenguessin doblers. És una utopia, però seria "guapo" si fóssim independents d'Espanya juntament amb Catalunya i València.

Francisca Arco i fill (Articles de regal): Hem de recobrar el govern balear. El govern espanyol s'enduu els nostres doblers.

Francisco Moreno (Cafè Coren): Els mallorquins independents d'Espanya viurien molt bé. Els espanyols s'enduen massa doblers.

Dolores Maldonado (Perruqueria Satiné): Viuríem millor, hem de pagar al govern balear. El govern espanyol s'enduu tots els nostres doblers.

EDIFICIO INSTITUTOS LLUCMAJOR

Junto a los
Institutos

SELECTA COMUNITAT AJARDIANDA I PARQUING

- * Pisos de 2, 3 i 4 dormitoris.
- * 2 sales de bany completes.
- * Cuina amb bugaderia.
- * Trispolis de marbre.
- * Griferies «monomando».
- * Persianes mallorquines.
- * Acabats de primera qualitat.

INFORMACION Y VENTA

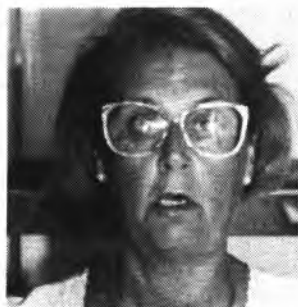
ORISBA

GRUPO INMOBILIARIO

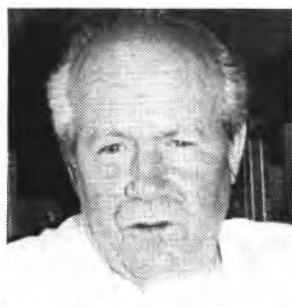
Carrer dels Caputxins n.º 4-B, 4^{art}
Palma de Mallorca

Telf.
7288 11

Viuríem millor essent independents d'Espanya?

Pepita Nebot (Fornera): Independents amb els catalans i valencians. Hem de reconstruir la nostra nació destruïda pels castellans i francesos l'any 1714.

Joan Bautista Sánchez (Restaurant Platja Marina): Amb els catalans i valencians hem d'anar. Hem d'esser independents igual que els andorrans.

Jerònia Serra (Bar Màlaga): Amb els catalans i valencians hem d'anar. Els espanyols no són bons companys.

Josep Rotger (Bar Modest): Amb els catalans i valencians seriem la millor nació d'Europa, i junts amb les altres nacions europees.

Maria Cifre (Restaurant Voramar): Catalans, valencians i mallorquins ens hem d'independitzar d'Espanya, hem de comandar a ca nostra.

Josep Serra: Si comandàs-sim a ca nostra tot aniria millor.

Miquel Morey (Restaurant Mirador): Per suposat que sí, els castellans s'enduen els nostres doblers.

Albert Vilà (Restaurant Bonaire): Les terres catalanes han d'estar unides, hem d'estar federats dins els estats units d'Europa.

Jaume Pizà (Cafè Epcop): Sí, hem d'anar amb els catalans i valencians, que són la nostra gent. Hem d'estar integrats dins els estats units d'Europa. Els europeus són els que ens duen els doblers.

Albert Torrens (Tobaruno): Vull Mallorca federada amb Catalunya i València i integrada dins els Estats Units d'Europa.

Josep Cànoves (Can Guineu): Estic ben convençut que viuríem millor essent independents d'Espanya. Hem d'anar a Brussel·les sense intermediaris.

Joan Morro (Jaquelin): Amb catalans i valencians serem la nació més rica d'Europa.

Pere Ginard i fill (Elèctric Mopal): Potser que federats amb els catalans i valencians, i independents d'Espanya, ens anàs millor.

Matrimoni Sala-Velasco (Prop de mar): Jo defens el lloc on menj. Amb Catalunya serem la nació més potent d'Europa.

Margalida Portells (Rest. Simbad): No els hem de mester per res, els espanyols, tots els doblers s'enduen.

Gaieta. Torres (Pensió la Goleta): Estariem molt millor. Hem d'anar amb els qui xerren com nosaltres, catalans i valencians. Hem de fer la independència nosaltres mateixos, no podem esperar que ens la facin els altres.

Gabriel Capllonch (Hotel Raf): Els nostres doblers van a Castella i no tornen, ara només pagam.

Maria-Lluïsa Sastre (Bar Martín): Si poguéssim comandar a ca nostra tot aniria millor, els Països Catalans independents viuríem millor.

Francisca Carrascal (Pa-pereria Llinàs): Farem una nació agradable amb els catalans i valencians.

Jesús Valverde (Bar Es mercat): Jo sóc valencià i opine que València, Catalunya i Mallorca independents seria la nació millor i més rica d'Europa.

Catalina Forteza (Electrònica Nadal): Els mallorquins hem d'anar amb els catalans, que són com els pollencins, gent seriosa i feïnera.

Beatriu Fernández (Los Claveles): Hem de ser independents, hem d'anar amb catalans i valencians, som la millor gent del món.

Carles Fullea (Perruquer): València, Balears i Catalunya independents serem la nació més rica d'Europa.

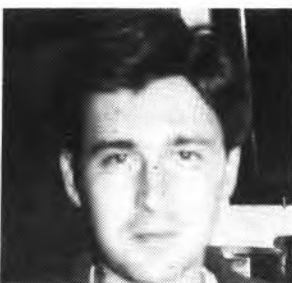
Miquel Cerdà (Comerciant): Per ventura sí, jo em sent espanyol però consider que els castellans s'enduen massa doblers.

Miquel Jover (Hotel Portofino): Ens hauríem de federar amb els catalans i fer-nos independents. Espanya és un mal negoci per a nosaltres. Se'n duen els nostres doblers.

Josep Garcia (Barber): Independència total per a les Balears. Serem una de les nacions més riques d'Europa.

Sebastià Cervera (Club Nàutic Portitxol): Si en lloc de pagar els impostos al govern espanyol pagàssim al govern balear, ens aniria molt bé. Associats amb catalans i valencians hem d'anar.

Adrià Diaz (Pub Aquarelle): Crec que sí. Pagam molts d'imposts que si fóssim independents se dedicarien a millorar la nostra terra. Amb els catalans i valencians, que són germans nostres ens hem de federar.

José Gasó (Bar Akan): Independents viuríem millor, ara, el regne d'Espanya ens espolia la nostra riquesa.

Conxa Quetgles (Penya del Collenc): Es govern espanyol s'enduu massa doblers de Mallorca. En esser independents es doblers quedaran aquí.

Francisco Moreno (Cafè Coren): Els mallorquins independents d'Espanya viurien molt bé. Els espanyols s'enduen massa doblers.

Gabriel Palou (Fusteria Ferriol-Palou): Si en lloc de pagar a Madrid pagàs-sim a Ciutat tot aniria millor. Ens hem de federar amb els catalans i valencians i farem una gran nació.

Gabriel Sainz (Hostal Calma): Balears independents viuríem molt millor, estic convençut.

S.A.E.
Jaume Mesquida Llabrés
VENDES
Suministres i aparellatge elèctric
C/. Sant Francesc de Sales, 62
Tel. 20 95 90 CIUTAT

Fins un 25% de descompte amb la presentació d'aquest anunci
ÒPTICA SBERT
SANT MIQUEL, 83 (Cantonada Avingudes)
Graduam i adaptam lentilles
Per la compra d'unes lentilles li regalam un altre parell d'iguals.
Ulleres de sol i graduades
Tlf.: 72 14 25

Marbreria Torrents
Marbres, pedres, granits i decoració en general
C/. Ausies March, 2.
Tlf.: 29.44.03. Ciutat de Mallorca

Es necessita jove per autoventa a comissió de material elèctric pels mesos d'agost, setembre i octubre.
Vehicle propi.
Zones de Calvià i s'Arenal.
Tlf. 20 95 90

ELECTRONICA
El Gaucho
SERVEI TÈCNIC
* Televisió
* Vídeo
* Ràdio Cassettes
* So
* Instal·lacions Antenes Col·lectives, Individuals i Parabòliques
DISSENY I ASSESSORAMENT
* Electrònica Industrial
* Telecomunicacions
* Alta Fidelitat
* Registradores
* Electròniques
Carrer Mallorca, 2 07600 S'ARENAL DE MALLORCA
Carrer Sant Cristòfol, 82 Tel. 26 34 23 Fax 26 61 19

S'Arenal de Llucmajor

S'Arenal en té bellesa fent honor a Llucmajor per tota la netedat que es pot veure en tal sector.

Platja privilegiada l'aigua neta com cristall de palmeres adornada pareix un lloc tropical.

Un passeig s'ha construït entre platja i carretera d'enrajolat molt polit enmig molt ben dirigit bancs per seure una filera.

Té aigües canalitzades preveuen inundacions les brutes són depurades contra les contaminacions.

Dos clubs maritims de primera de distingits tripulants, molts de nacionalitat estrangera en barcos nostra bandera de Mallorca visitants.

Escandell

Motos Salom

Jerónimo Pou, 9 Tlf.: 468136
Tomas Forteza, 24 Tlf.: 462686

Campionat de pesca "Festes del Molinar"

El passat diumenge dia 9 va tenir lloc a la populosa barriada des Molinar, sota el patrocini de la Associació de Veïns, dins el programa de Festes d'Estiu i organitzat pel Club de Pesca local, un concurs de pesca amb canya. Molts foren els participants, dividits en les categories de seniors, infantils i dames.

La Classificació final fou aquesta:

Seniors: Pep Roig, Severino Peña i Cristòfol Muñoz. Infantils: Xisco Navarro, Sara Bonet, Roberto Montes, José Vicente, Mònica Roig i Daniel Muñoz. Dames: Carmen Cano, Josefina Mico i Magdalena Fullana.

**TRAMESES
URBANES,
NACIONALS
I INTERNACIONALS**
Servel de missatgeria

Carrer Berlin, 24
Tlf.: 74.33.35 - 36.
S'Arenal

Infantils del Club de Pesca Molinar

Es Molinar

Campionat Balear Infantil de pesca amb canya

En el recentment celebrat campionat de les Balears, Mar-Costa, els infantils del Club Pesca Molinar, es classificaren en segon lloc, darrera el CIAS.

La contesa es va dividir en dues mànigues, la primera en aigües de la platja de

s'Arenal, la segona a les aigües de Ciutat Jardí.

L'equip des Molinar està format pels següents pescadors: Xisco Navarro, Mònica Roig, Jesús Navarro, Julià Alemany i Carolina Parra.

Tres persones majors són «aparcades» cada dia a Son Dureta

Coincidint amb l'època de vacances d'estiu, uns tres vells, de mitjana, cada dia són abandonats pels seus familiars a la clínica de Son Dureta, ingressats al·legant motius de salut, i sovint els familiars es neguen que se'ls doni l'alta mèdica.

Fonts hospitalàries han confirmat aquests supòsits de semiabandonament que són duits a terme pels familiars amb molta subtilitat amb frases com "aquí estarà millor", "ja és molt major per viatjar amb nosaltres", etc. Aquestes persones majors són ingressades a urgències amb suposades malalties, i després els familiars desapareixen sense que se sàpiga res més d'ells. Per altra banda, diverses residències d'ancians públiques i privades han reconegut que aquests dies es produeix un increment notable de vells que hi són ingressats, fet que fa que es col·lapsin les noves admissions.

S'Arenal de Mallorca

L'Ajuntament
compra l'hotel
Maracanà

L'Ajuntament de Llucmajor acordà al passat ple municipal adquirir l'edifici del que fou hotel Maracanà, on es preveu la construcció d'un nou edifici que compregui les noves dependències del centre de salut de s'Arenal i unes noves oficines municipals. el consistori ha pagat 42 milions de pessetes per l'edifici, que fins fa poc era ocupat per famílies gitanes que hi vivien en condicions infrahumanes.

**S'Arenal
de Mallorca**

**EL MILLOR
SUPORT
PUBLICITARI
DE LA SEVA
EMPRESA
A LA NOSTRA
COMARCA**

Tel. 26 50 05

**Reparació de frigorífics, rentadores i
maquinària d'hosteleria**
Carrer Cannes, 34-D
Tlf.: 74.33.02 - 74.16.74
S'ARENAL DE MALLORCA

Edos

Carrer de Manacor, 121 C.
Tel.: 27 85 18.
07007 Palma de Mallorca

MI MUEBLE

Exposició i venda de mobles
Ronda Migjorn, 103. Tel. 66.15.64. Llucmajor.
C/. dels trencadors, 7. Tlf.: 26.16.29 s'Arenal

EXPOCOCINA

MOBLES DE CUINA

DECORACIÓ *Mateo Palmer* PROJECTES

REIS CATÒLICS, 80. TELÈFON I FAX: 41 37 52 - 07007 CIUTAT DE MALLORCA

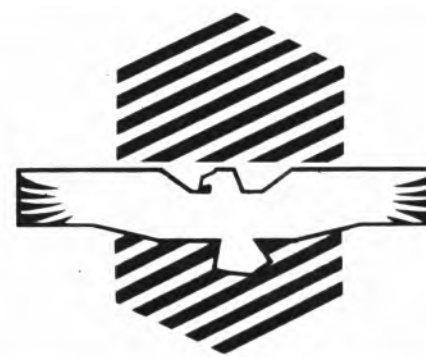
LLIBRERIES
a la seva mida
CLÀSSIQUES
FUNCIONALS
DE FUSTA
LACADES

Si estava pensant transformar aquesta paret en un espai útil i agradable, passi per MASSIS i demani les seves llibreries a mida. Se'n durà una sorpresa.

MASSIS

MOBILIARI-DECORACIÓ

Arxiduc Lluís Salvador, 20 - Tlf.: 75 19 86
CIUTAT DE MALLORCA

**ASCENSORS
ASPE S.A.**

C/. MARINETA, 7.

TELS.: 26.62.32 - 26.62.54. FAX: 490763
07600 S'ARENAL DE MALLORCA

EL MILLOR DE LA
CUINA DE
CATALUNYA A
LES BALEARS

Rte. Pirineu

RESERVI

Tel. 76 83 54

LA SEVA TAULA
Cami Veïnal La Real, 24
PALMA DE MALLORCA

RESTAURANT CAFETERIA

Cuina mallorquina i internacional
Selecte assortit de tapes
elaborades al moment
Graells de llenya
Especialitat en paelles i fideuada
C/ Amilcar, 14. Tel.: 49.27.64
S'Arenal de Mallorca

AMILCAR

RESTAURANT
MARISQUERIA

*La
Toscana*

Al 30è aniversari,
continuem amb la
bona cuina...

Banquets, batejos,
comunions, noces...
Demanau presupost
sense compromís.

Carrer Joaquim Verdaguer, 9.
Tlf.: 26 10 56
07600. S'ARENAL DE MALLORCA

C/ Joaquín Verdaguer, 12
Arenal - Tel. 26 67 21
Palma de Mallorca
ESPAÑA

Bar restaurant

EL BIERZO

Menjar típic lleonès. Carn de bravatell. Peix fresc.
Botillo. Lacon. Pernil. Morcilla. Chorizo.
Entrecocido. Cecina. Formatges. Vins del Bierzo.
Dilluns tancat.
Tlf.: 26.97.54. Camí Can Pastilla n. 102. Can Pastilla

Restaurant Almirante

Peixos - Mariscos - Carns - Barbacoa
Punta Cala Estància, 1
Tlf.: 49.20.05 Can Pastilla

RESTAURANT ROCINANTE

Menú a 600 pts.
Carrer Joan d'Austria, n.º 15
Tel.: 741473. Badia Gran

Gastronomia

Es Mollet

Diumenges Tancat

PEIX I MARISC
A LA PLANXA
ES PORTITXOL - ES MOLINAR

PARRILLA - GRILL

Bar
CAN TORRAT

Especialitat en carns al caliu.
Graella a disposició dels clients
Cami de les Meravelles. Sortida 3 de l'autopista.
Tlf.: 26.20.55. S'Arenal de Mallorca

BAR - RESTAURANTE

Andreu

Som especialistes en:
Arròs brut, paella, cordon blue,
bistec al pebre bo, sípia, conill a
l'allet, llenguado menier, carns i peix
en general.
Carrer de la Grua, 6. La Ribera Can
Pastilla.
Sortida 2 de l'autopista (dimarts
tancat)

RESTAURANT

Hannen Saß

Direcció: ANTONI FERRER

Horari de 17 de l'horabaixa a la una de la matinada
AUTÈNTICA CUINA ALEMANYA I
CERVESA DEL BARRAL IMPORTADA
DECORACIÓ TÍPICA ALEMANYA
Targetes Visa. Terrassa a l'aire lliure
Carrer Miquel Pellissa, 4 Bierstrasse
Tel. 26 60 01 - S'ARENAL DE MALLORCA

POLLASTRES rostits per menjar o per endur-se'n
Qualitat en HAMBURGUESES, «PINCHOS» I ENTREPANS
Carrer Dos de Maig, cantonada Josep M. Quadrado
Tels. 26 90 17 - 10 - S'Arenal de Mallorca

Cafeteria

Can Tanos

Pizzes - carns i tapes.
Se fala galego.

Carrer Cardenal Rossell, 88. Tlf. 49 11 10. Coll d'en Rabassa.

Café Las Palmeras

**GRUMEIG PER PESCA,
ENTREPANS, TAPES**

C/ Capità Ramonell Bolx, 2 - Tel. 27 10 33 - ES MOLINAR

Bar Talaïot

CAPOCORB VELL
SERVICI DE BAR
ENTREPANS VARIATS
Carretera s'Arenal - Cap Blanc, Km. 23
Llucmajor - Mallorca

Trieste

Ristorante - Pizzeria

Servici a la carta amb novetats en pastes i carns
Pizzes per endur-se'n
Plaça Alexandre Fleming, 2 - B
Tlf.: 29 21 82. Ciutat de Mallorca

RESTAURANT BRASILIA

BANQUETS DE BATETJOS,
NOCES, PRIMERES COMUNIONS I
FESTES SOCIALS

Avinguda de Bartomeu Riutort, entre balnearis 1 i 2
CAN PASTILLA - TELS. 26 01 19 - 26 45 63

CAFETERIA RESTAURANTE

Carrer de l'Arenal
Complexe Cristina
Tlf. 26 11 49
LES MERAVELLES

Plaça Pius XII, 7. Ciutat
Entre els balnearis 8 i 9 s'Arenal
Port del Mar s/n Palma Nova

Coll d'en Rabassa

Cort vol fer una urbanització prop de l'àrea natural del Carnatge

El grup municipal del PSM de l'Ajuntament de Palma proposarà la propera ple municipal el trasllat de tres espècies botàniques protegides que estan prop del Carnatge, àrea natural declarada protegida. El motiu d'aquesta proposta és l'inici de la tramitació del pla parcial previst al PGOU que contempla la construcció de cases unifamiliars a unes parcel·les que limiten amb el Carnatge. La proposta manifesta que abans que comencin els moviments de terres en aquesta zona, es realitzi l'operació de tras-

plantament d'aquestes espècies a altres zones on hi ha prevista una protecció real del medi.

Una altra proposta que presentarà aquest partit serà l'adaptació de totes les instal·lacions municipals per garantir-hi l'accés als minusvàlids per tal d'aconseguir la integració d'aquest col·lectiu. A més, es proposarà al ple la necessitat que Cort iniciï un estudi profund dels edificis d'interès històric, artístic i arquitectònic amb la finalitat de fer un catàleg complet d'aquestes edificacions.

76 menors, la majoria fills de forasters, han estat detinguts enguany a Palma

Des de l'inici de gener d'enguany fins aquesta setmana, el Grumet (Grup Menors de Policia) ha detingut un total de 76 menors a Palma per delictes majoritàriament contra la propietat. Aquesta xifra se situa en uns paràmetres similars als de l'any passat.

"D'aquests 76 arrestats fins avui podríem establir que un 95% dels menors que passen a disposició judicial ho fan per la seva relació amb robatoris, furt, atracs i estrebades, i només un 2 o 3% per drogues o delictes sexuals", va assegurar el cap del Grumet, Miquel Guerrero.

Palma, segons Guerrero, compta amb una sèrie de zones d'especial "intensitat policial", per mor de l'alt índex de delinqüència infantil que es registra en aquests punts. El menor que és delinqüent habitual sol tenir un perfil molt clar i quasi sempre respon als mateixos patrons. En el cas de Palma, segons Guerrero, el retrat de l'adolescent conflictiu és el d'un jove, d'edat compresa entre tretze i catorze anys, nascut a l'illa però de pares immigrants que es traslladaren a Mallorca per cercar feina. Aquestes famílies d'immigrants solen patir una sèrie de mancances que marquen la infantesa del menor i determinen de qualche manera la posterior conducta "antisocial" de l'adolescent.

EL RESTAURANT PESCADOR

Si pel cas s'estrevenia per s'Arenal es passar vos aturau al Pescador i vos daran un bon menjar i si voleu testar sa paella també vos agradarà.

Miquel Cardell,
des Coll

Això està situat a sa costa de Son Verí quan sereu a sa meitat allà el podreu descobrir i si també mirau els rètols també ho podreu llegir.

Hi ha un homo abrinat que diuen que és es cuiner i segons estic "enterat" vaig sebre que era petrer és un bon mestre cuiner i sa cosa li surt bé.

Es a tota sa família completa a tots los vull alabar perquè duen simpatia i hi fa molt bon tractar.

Sa propaganda està feta i si no ho podeu provar s'assumeix és no donar gat per llebre com a altres llocs es fa.

Sa simpatia és un grau que tu l'has de practicar i dur-la prop de tu per quan l'hagues d'emprar.

De tots em vull despedir i un saludo los vull dar perquè sempre he estat satisfet quan les he volgut visitar.

**La
Mejillonera**

Carrer Nanses-Tlf. 490703
Just devora el Club Nàutic
de Can Pastilla

**S'Arenal
de Mallorca**

**EL MILLOR
SUPORT
PUBLICITARI
DE LA SEVA
EMPRESA
A LA NOSTRA
COMARCA**

Tel. 26 50 05

Restaurant Peralta
Carns a la brasa. Graella a
disposició dels clients
C/. Marques de Tenerife, 47. Son Ferriol

**LA FINCA
RESTAURANT**
(Diumenges tancat)

SES CADENES (Sortida 4 de l'autopista)
Tlf. 49 19 56 07600 S'ARENAL DE MALLORCA

Cafeteria Nogués
Tapes variades - Pop a la Gallega
Carrer Palangres, 1. Tlf.: 261777
Can Pastilla

Rte. Grill

Merendero

Formatges, patés, etc., carns al pes.
Horari de les 10 del matí a les 3 de la matinada.
Carrer Garsa, 14 - Tlf. 26 32 32 - 26 68 05 - La Ribera de Can Pastilla

LA XURRERIA
Bunyols, xurros, xocolata, roscos
Obert a partir de les 6 del matí
Carretera Militar, 256
(devora la plaça dels Nins)
S'Arenal de Mallorca

RESTAURANT S'HOSTALOT
Menú dies feiners 650 ptes. Cuina mallorquina.
Porcella rostida. Escaldums. Carn torrada.
Cami Vell de Sineu, km. 5. Tlf.: 42 87 12.
S'Hostalot

HOTELS! RESTAURANTS!

PER RENOVAR O REPOSAR QUALSEVOL
TIPUS DE LLENÇERIA DEMANAU
PRESSUPOSTS O VISITAU SES BOTIGUES DE'N

F. BELLINFANTE MORANTE

PLAÇA OLIVAR, 1 - TEL.: 72.34.05
P. MADRID, 11 - TEL.: 23.71.35
ARQ. ASPAREC, 20 - TEL.: 27.91.66
P. MOLINA, 18 - TEL.: 29.28.61

TROBAREU SES MILLORS QUALITATS I
ES MILLORS PREUS EN:
LLENÇOLS - TOVALLOLES - FLASSADES
CATIFES - ESTOVALLES - TORCABOQUES
ETC. ETC.

No vos confongueu amb altres botigues de nom paregut

SON VERÍ NOU

CLUB SOCIAL ESPORTIU

Bar cafeteria - Amples terraces i jardins - 2 piscines - 1 piscina infantil - 7 pistes de tennis - 2 pistes paddle tennis - 4 pistes d'squash - Àrea infantil - Sala de jocs - Botiga de material esportiu
Cursets d'estiu de natació, tennis, squash, per a nins i adults. Professors titulats. Inscripcions al 740191.
Carrer del Cedre s/n - Son Verí Nou

PETITS ANUNCIS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 20 pessetes.

BORSA INMOBILIÀRIA

PISOS I XALETs
per llogar a la comarca
de S'Arenal
FINQUES SASTRE
BARCELO
Carrer Milà, 15.
Tel.: 260649.
S'Arenal de Mallorca

S'ARENAL, 4rt pis, perfecte estat, 2 dormitoris, armari, menjador, terrassa, cuina moblada, galeria, bany. Preu 7.500.000 ptes. Entrada 1.100.000. Resta a 70.000 mensuals. Tel 72 12 35.

Venc solar a la urbanització sa Torre. Situat quasi a primera línia, vista a la mar, 1.292 m2. Preu interessant. Tel 41 21 98.

PLANTA BAIXA amb tres habitacions i corral al Molinar. Se ven. Tel. 413373-270654

CAN PASTILLA, planta baixa, cantonada, 280 m, 5 anys, d'antiguitat. Bona construcció, 3 dormitoris, bany, traster, jardí. Immob. Pascual. Tel. 72 62 04.

LA GRUTA, àtic, 3 dormitoris, bany, vista panoràmica. Tel. 45 85 11.

Pollença, local comercial per llogar, 220 m2, situat al carrer Major. Grans mostradors. Tel 53 03 65.

VENC pis 2 dormitoris, devora el club nàutic de S'Arenal, lluminós, en perfecte estat, particular. 6.500.000 ptes. negociables. Telefonau de 17 a 20 hores al 77 15 16. Demanau per na Francisca.

IMMOBILIÀRIA
MIR-AMENGUAL
COMPRA-VENDA
LLOGUER DE TOTA
CLASSE DE BENS
IMMOBILIÀRIS

Carrer de Sant
Cristòfol, 16
Tel: 26 92 50
S'ARENAL

S'ARENAL, apartament de 70 m2, 1 dormitori, cuina moblada amb barra americana, sala-menjador, 2 banys, totalment moblat. Preu 3.700.000 ptes. Joan Oliver, tel 12 02 57.

CONTESTADORS AUTOMATICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. **ELECTRONICA EL GAU-CHO**. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

LI VENEM un solar i li gestionam permisos, plànols, mà d'obra... per al seu xalet, segons el seu gust i la seva butxaca. Informi's: Mir-Amengual 16 92 50.

S'ARENAL, apartament 2 dormitoris, poca comunicat, reformat, amb mobles, rentadora, etc. 4.750.000. Referència 2805. Mir-Amengual 26 92 50.

LES PALMERES, solar molt ben situat, semi-tancat, 1.050 m2. Preu d'ocasió: 7.500.000 ptes. Referència 2882. Mir-Amengual 26 92 50.

S'ARENAL, pis 100 m2, moblat, sala amb xemeneia, reformat, a 75 m de la platja. 8.500.000. Referència 1191. Mir-Amengual 26 92 50.

SON VERI, solar 750 m2, tots els serveis. Referència 2824-b. Mir-Amengual 26 92 50.

LLOGUER a S'Arenal, apartament primera línia, 2 dormitoris dobles, moblat, vistes panoràmiques a la mar, bany, cuina amb electrodomèstics, terrassa 20 m2. 40.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

LLOG pis moblat a l'avinguda Argentina. 190 m2. 4 cambres, terrasses, menjador amb xemeneia. Ideal per a compartir. 70.000 ptes. Tel. 792490

S'ARENAL, planta baixa, sòtil lliure, construïts 105 m, 3 dormitoris, bany, cuina, soterranis, pati. 15.000.000 ptes. Referència 2877-b. Mir-Amengual 26 92 50.

SA TORRE, pis, 2 dormitoris, bany, sala-menjador, cuina, jardí, piscina comunitària, moblat. Referència 2819-b. Mir-Amengual 26 92 50.

BELLAVISTA, solar 500 m2, entre S'Arenal i ses Cadenes. 4.200.000 ptes. Referència 2403-b. Mir-Amengual 26 92 50.

S'ARENAL, àtic 4t pis, 2a línia, 2 dormitoris, bany, sala-menjador amb terrassa, cuina moblada. 5.800.000. Tel. 20 00 07.

S'ARENAL, apartament nou, 1 o 2 habitacions, bona orientació. Preu 4.450.000. Tel. 75 40 32.

COLL D'EN RABASSA, pisos de Protecció Oficial, en construcció, 3 dormitoris, bany, saló-menjador, cuina, terrassa, aparcament. Preu 8.200.000 ptes. Entrada 1.000.000. Tel 20 34 11.

BADIA GRAN 1a línia, vistes panoràmiques, 4 dormitoris, sala-menjador, sala d'estar, 2 xemeneies, cuina, 2 banys, jardí, parking. 26.000.000. Facilitats. Tel 72 56 27.

Necessit llogar un lloc d'aparcament per cotxe, a la zona del Coll d'en Rabassa o Can Pastilla. Tel 26 12 46.

Llogam pis, zona Instituts-Avingudes, amb mobles (aparcament), 120 m2. Preu 70 000 ptes. Tel 20 30 25.

LLOGUER a S'Arenal, 4 dormitoris dobles, 2 banys, vistes a la platja, cuina amb electrodomèstics, terrassa 20 m2. 50.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

PEIXATERIA. Es traspasa peixateria totalment equipada, a Can Pastilla. Zona plaça de l'església. Finques Palma. Tel. 26 01 38-26 14 47.

Venc pis moblat, tres habitacions, terrassa, vista a la mar. Zona Arenal, balneari 9. Tel 24 90 55, orabaixes. Antònia.

Venc solar de 505 m2 a Bellavista de ses Cadenes. Sr. Castellano. Tel 26 12 55.

CALA GAMBA, planta baixa, 3 dormitoris, sala amb xemeneia, 2 banys. 16.800.000. Api Pascual. Tel. 45 85 11.

Venc finca rústica a Llucmajor, 4 000 m2 de terra amb ametllers i fruiters. Casa amb menjador i xemeneia nòrdica, bany, dormitori, cuina amb trespol de gres, dos aljubs, font, terrassa i jardí. Preu 5 milions. Tel. 46 02 47.

INMOBILIÀRIA J. SALAMANCA

Compra-venta, llogers,
traspasos, valoracions
immobiliàries professionals

Ctra. Militar, 229
07600 S'ARENAL
Tlf. 26 15 72

Venc planta baixa amb corral al Molinar. Tel. 24 08 35.

Apartament primera línia, platja d'Alcúdia, aire condicionat, calefacció, cuina amb electrodomèstics. Aïllament tèrmic i acústic. Envidriat crimalit doble, fusteria d'alumini i acer inoxidable. Tel. 54 57 83 i 54 80 36.

LLOGUER de casa de camp amb 2 dormitoris, 1 bany, llum a 220. Tot l'any: 40.000 ptes; mig any: 45.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA SOLAR a Cala Estància, 1.200 m2, quasi a primera línia. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA PIS, primeríssima línia a Can Pastilla, amoblat, 398 m2, 4 dormitoris dobles, 3 banys, sala menjador, sala d'estar, cuina, terrassa, telèfon, bugaderia, porteria, ascensor, sòls de marbre. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA PIS primera línia a Can Pastilla, 2 dormitoris, preu d'ocasió: 7.250.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

ATENCIÓ INVERSIONISTES!

Casa mallorquina zona Cales de Mallorca, 100 anys, reformada, 20.000 m2 de terres, piscina, pista de tennis, a 1.500 metres de la platja, possibilitat de comprar terres i negoci. Mir-Amengual 26 92 50.

PER IL·LUMINAR
LA SEVA LLAR
ELÈCTRICA
NYEGOS
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

VENC XALET a Badia Blava, pròxima construcció, tipus dúplex i solàrium, 3 dormitoris dobles (2 amb terrassa), 2 banys complets, cuina no equipada, porxo, garatge i jardí. A un preu excepcional: 13.700.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

Cala Pi, venc solar de 1 246 m2. S'hi poden construir 2 xalets adossats. Aigua, llum i tots els serveis. Preu 4 500 000 ptes, tres anys de facilitats. Tel 54 02 63.

CAN PASTILLA. Se ven primer pis, 180 m2 a 1a. línia, bany complet, lligador, dues cambres dobles, menjador espaiós, cuina, rebost, traster i gran terrassa de 80 m2, armari embotrats i possibilitat de foganya. Preu interessant. Tel. 522130.

S'ARENAL, tercer pis, 3 dormitoris, armari, menjador, terrassa, cuina moblada, galeria, bany, telèfon, garatge. Preu 9.850.000, entrada 2.000.000. Agència Vela. Tel 72 12 50.

ANIMALS DE COMPANYIA

Venal un cadell de fox-terrier de pel dur, per 20 000 ptes. Tel 72 01 51.

CONSULTORI VETERINARI.
Carrer Exèrcit Espanyol,
23 - baixos. Tels: 491736 -
De dilluns a divendres,
de 17 a 20 hores.

CLINCA VETERINÀRIA
S'ARENAL. Dr. Daniel A.
Magrini. Consulta al carrer
Joaquim Verdaguer, 17.
Dematins de 10 a 13'30.
Horabaixes de 16'30 a 20.
Tel. Clínica: 490153. Tel.
urgències: 207919.

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A S'ARENAL DE MALLORCA

Nom:	D.N.I.
Cognom:	TELF:
ATENCIÓ	
-Escriuiu un sol anunci per cupó. -Usau lletres majúscules. -Escriuiu dins el requadre el text.	

Ompliu aquest cupó i enviau-lo a:
S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 —
SES CADENES DE S'ARENAL

S'Arenal
de Mallorca **265005**

PETITS ANUNCIS

PERRUQUERIES

Perruqueria de Senyores, ANTONIO. Estam al carrer Republicans, 1-1er. S'Arenal. Tel 26 78 24.

CENTRE d'estètica i salut, Irene Beltran. C/ Cardenal Rossell, 58. Tel. 26 77 67. Coll d'en Rabassa.

PERRUQUERIA Cupido. Perruqueria per a homes i dones, saló de bellesa, perfumeria. Ctra. Arenal, Galeries Cupido, davant el balneari 4. Tel 26 52 11. S'Arenal.

PERRUQUERIA de senyores, MAK. Carretera Militar, 230. S'Arenal. Tel. 49 05 62.

PERRUQUERIA PALOMA. C/ Illes Pitiüses, 15. Les Torres. Tel. 49 19 71. Coll d'en Rabassa.

BARBERIA José. Carrer Ovidi, 8. Tel. 260776. Can Pastilla.

SATINE. Perruqueria Unisex. Carrer Bellamar, 22. Tel. 491101. Can Pastilla.

PERRUQUERIA de senyores Ca'n Paco. Carrer Virgili, 1 - Ca'n Pastilla.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

MIQUELA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

JAUME, barber de Ses Cadenes. Tel. 262065.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

PERRUQUERIA Vanessa. Carrer dels trencadors, 1. Tel. 26 61 36. S'Arenal de Mallorca.

RAFAL NOU. Per no poder atendre, traspàs perruqueria en ple rendiment. Tlf. 24 79 39.

VENDES

Venc ordinador Amiga 500, monitor color, impressora. Preu 85 000 ptes. Tel 20 30 25.

Venc Seat 127 PM 7970 F. 90.000 ptes. Tel.: 66 24 68.

VENC màquina d'escriure, barata. Podeu veure-la al c/ Aragó, 70, 1er-A. 07005 PALMA.

Venc una taula escriptori, blanca, de fòrmica nova. Ideal per una habitació d'una nina o nin. 5 000 Ptes, i en val 10 000. Demanar per Malena, tel. 41 05 42.

Venc revestiment de marbre, de color gris perla, per a foganya de llenya. Ho venc a meitat de preu, per 100.000 ptes. Completament nou. Tel. 79 49 03.

Gran oportunitat: es ven ordinador nou, sense estrenar, a meitat de preu o preu a negociar. Tel. 27 79 90, Marga.

Venc grup Electrògen dièssel, 3 Kw, 220 v, monofàsic, motor d'arrencada, perfecte estat. Tel 59 16 33

Venda d'estores saharauis. Per a més informació crida al telèfon 53 44 55, o bé veniu Pollença, a "La Punta", cra. del Port.

CANS DE CAÇA. Es venen cans: un cocker, i un parell de cans petits per caçar. Tel. 26 38 96.

LLIBRERIA DE VERD EN BLAU. Llibres en català i en castellà. Especialitat en lectures juvenils i indantils. Comandes de llibres en 24 hores. Avinguda del Cid, 56. Tel. 248360 - Son Ferriol.

VENC exemplars endarrerits i en perfecte estat de la revista "Cauce 2000", especialitzada en enginyeria de camins, canals i ports. Molt útil per a estudiants de COU. Enviau un fax donant el vostre nom, telèfon i horari de contacte al fax 71 73 54, a nom de Joan Josep.

Venals cadellats de fox-terrier de raça. En demanem 22 000 ptes. Cridau al tel 72 01 51.

Ca ses Marilles, compra-venda de mobles usats i antiguitats. Carrer Mar. 24. Felanitx.

DACHSHUNDS. Cadells de pèl dur, linia de caça i de gran bellesa. Tenim també sementals de pèl llarg, curt i dur. Teckels de Jusadi. Tel. 23 94 21.

Compraria bateria usada a bon preu, i que estigui en bon estat. Tonina. Tel 72 01 51.

Venc Compacte, inclou pletina, discs, cassette, etc. En molt bon estat i a bon preu. Tel 42 76 47. OCASÍ. Traspàs cafeteria, balneari 0 (Can Pastilla). Completament equipada, gran magatzem, lloguer baixíssim, contracte indefinit, al comptat 9 milions. S'estudiaran altres ofertes. Tel. 26 10 88.

PERSONALS

Universitari mallorquí, a l'atur, prepara la seva tesi doctoral a Barcelona. Per tenir moltíssimes despeses prega a qui el pugui ajudar econòmicament que l'hi faci un ingrès a la Caixa, llibreta 3218-2100426954. Gràcies.

Estudiant, 24 anys, guapo, alegre, optimista, m'agrada l'art i l'esport. Apt. 10.221 - Palma.

Jove de 25 anys, fadrí, més de 300.000 ptes mensuals. Vull conèixer al.lota de 17 a 25 anys, que no estigui desflorada, amb fins matrimonials. Escriu-me a l'apartat 10.093 - 07080 Palma.

Separat, 43 anys, bona presència, li agradaria conèixer senyora separada o fadrina de 30 a 43 anys. Escriviu-me posant telèfon o manera de contacte a l'apartat 139 de Can Pastilla. No és agència.

Secretària, eficaç, 26 anys, 100.000 ptes al mes, cotxe, pis, bona presència, sense problemes, no fum ni bec, simpàtica. Fins matrimonials, amistat senyor formal. 71 00

DONA, 40 anys, atractiva, posició alta, afeccions a la pesca i la lectura; contactaria amb senyor professió interessant, indifereent fills, amistat o formar parella. 27 79 90.

Fadrí, feina fixa, agradable, carinyós, comprensiu i amb béns; cerc al.lota de fins a 33 anys. Apartat 10.224 de Palma.

Al.lota, 25 anys, molt atractiva, bon estat. Vull conèixer jove de fins a 30 anys, fadrí, treballador, sense mals vicis, amb fins molt seriosos. Tel 27 79 90.

Advocada, 38 anys, ingressos alts, guapa, sense problemes. Vull conèixer senyor intel·ligent, bona presència, treballador, amable, amb classe, fins a 44 anys. Tel. 72 14 94.

Universitària dóna classes de repàs a ca seva o a domicili. Preu econòmic. Demanar per na Malena. Tel. 41 05 42.

Auxiliar administrativa, 33 anys, fadrina, pis, feina fixa. Vull conèixer home de fins a 37 anys, treballador, sense vicis. Tel. 72 28 36.

Al.lota, 24 anys, som morena, alta i molt simpàtica; desig conèixer jove sincer, culte, per compartir una amistat seriosa. Tel. 27 79 90.

Senyor anglès, 51 anys, amb una finca gran al camp, feiner, lleial i comprensiu. M'agradaria trobar una dona mallorquina o espanyola de 35 a 45 anys, que parli anglès. Sense problemes econòmics, amb carnet de conduir, i que li agradin els nins i els animals; la vida de la llar i camperola. Per una relació que duri. Tel. 62 11 70. Cridau-me qualsevol vespre després de les set del capvespre.

Al.lota de 26 anys, fadrina, de bon veure, alta, atractiva; vull conèixer jove de fins a 30 anys, que sigui educat i amb bona presència. Fins seriosos. Tel. 27 79 90.

Jove de 27 anys, 1.65 m, romàntic, seriós, amant de la natura; et vull conèixer a tu, al.lota que siguis com jo. Apartat 20 de Felanitx.

Vull casar-me, dona fadrina de 29 anys. Vull senyor que estigui tot sol, no li faltara res. Tel. 27 79 90.

DIVORCIAT, 40 anys, viu a s'Arenal i fa feina a Can Pastilla, té una nina ben garrida, de 13 anys al seu càrrec, cerca dona fins als 40 anys per refer la seva vida. Tlf. 490347 (vespres).

Senyora, atractiva, culta, educada, divertida i social; desitja amistat amb senyor alt nivell sociocultural, de 47 a 55 anys. Apartat. 140 S'Arenal 07600.

Fadrina, 27 anys, morena, ulls clars, simpàtica i amorosa; relacions formals amb fadrí normal, amorós i simpàtic. Apt. 10.064 Palma.

De dona a dona, cerca companyia per una amistat sincera, íntima. Apt. 58 Palma.

Estrangera, moreneta, simpàtica, carinyosa, traductora, aficionada a l'esport. Vull formar parella amb fins matrimonials amb un home de 34 a 46, sense mal vicis. Tel. 72 28 36.

Separat, mallorquí, bona presència, honrat, feiner i alegre. Vull conèixer dona de fins a 31 anys, atractiva, formal i sincera, per amistat. Apt. 1.258 Palma.

Mallorquí, 53 anys, vidu, educat, bona feina. Sol·licit relacions formals amb senyores d'una cinquantena d'anys; si és possible no fumadores. Apartat 31. 07600 S'Arenal.

FADRÍ, 32 anys, alt, formal, ben plantat, vol conèixer senyoreta simpàtica i atractiva, amant de les pessigolles. Escriviu-me a l'apartat 1082 de Ciutat 07080

Maria, 41 anys, divorciada, amb una filla de 13 anys al meu càrrec; vull conèixer senyor responsable i a qui agradi la vida de casa. Apt. 10.064 Palma.

Directora de fàbrica, 38 anys, divorciada i amb una filla independent. Som carinyosa, bona cuinera, em diuen Júlia; vull conèixer un home sense cap vici, amable. Cridau-me al 72 14 94.

Dona de casa, 43 anys, neta, responsable, amb estalvis, divorciada, dos fills; vull conèixer home de bona posició social, amb cotxe. Apt. 10.093 Palma.

Tindria una bona amistat amb una dona de 30 a 40 anys aproximadament. Som senyor de 44 anys, formal i de bon veure. Telefonau-me a partir de les 21 h al 28 57 14 i demanau per Manel. No és anunci d'agència.

VIUDO de 67 anys, viu tot sol. Cerca dona d'una seixantena d'anys, en pla seriós. Tel. 60 21 49, demanar per Joan Marín López.

Per amor de Déu, ajudau-me. El meu marit ha estat ingressat a l'hospital, em volen treure de casa i no tenc a on anar, tenc tres fills petits. Si qualcú pot deixar-me una casa, llavors ja li aniré pagant. Estic al carrer Balears, 15 baixos, de s'Arenal. Som na Fina.

GUARDA la teva línia i controla el teu pes amb ajuda del Programa Nutricional Herbalife. Crida'm al telèfon 722836 i t'ho contaré. Vendré al lloc que tu vulguis.

**Transport d'aigua a domicili
a la comarca de s'Arenal**
CAN MULETA
Tlfs.: 26 59 80 - 908 63 69 80

Cristalleria

Decoració, gravats a vidreres, murals a Mirall, cristalls en general, fusteria d'alumini
Capità Ramonell Boix, 44
Tlf.: 27 13 48. Es Molinar

ASTRAL

PERSONALS

SEPARAT, 1'73 d'alçada, bona presència, cultura alta, vida acomodada, 45 anys; voldria fer amistat de moment, senyoreta senzilla i elegant. 27 79 90.

FADRI, 40 anys, estudis universitaris, alçada i pes corrents, m'agradaria entaular relació seriosa / matrimoni amb senyora de 30 a 40 anys, simpàtica. 72 14 94.

HOLA ALLOTS, tenc 36 anys i em sent mol jove. Cerc al.lot que cerqui qualche cosa més que sexe. Apt. 822 Palma.

FADRI, 31 anys, gran futur, pis propi, cotxe, alt, sense vicis, amant de la naturalesa, afeccionat a navegar; vull formar parella, senyoreta senzilla, de 23 a 29 anys. 27 79 90.

ESTUDIANT informàtica, 23 anys, seriosa, responsable, amb les idees clares; m'agradaria formar parella amb senyor amb sentiments amorosos, matrimoni. 72 14 94.

Jove de 37 anys, el pare ha tingut un infart. Cerc una persona que pugui deixar-me 200 000 ptes a tornar segons condicions. Telefonau-me els vespres al 29 70 67.

ENS CAL CONECTAR amb cristians catalans de les illes. Som **Evangèlics catalans peninsulars**. Escriviu-nos: **Ajut Evangèlic dels P.P.C.C.** Apartat 1022-Castelló 12005.

ESTUDIANT empresarials, mitjana edat, estatura alta, guapo; m'agradaria trobar senyora intel·ligent, dinàmica, amistat amb fins seriosos, de 22 a 34 anys. 27 79 90.

VIUDA, sense fills, 48 anys, pis propi, estalvis personals, duc molt de temps sola; vull formar una llar, amb senyor bo, comprensiu, de 46 a 60 anys, net. 71 00 87.

FUNCIONARIA, de 28 anys, fadrina, culta, bona presència, alta, simpàtica i alegre. Vull conèixer home fadrí i formal per a fins seriosos. Tel 72 14 94.

Advocat, 25 anys, cerc senyoreta per relacions matrimonials. Carles, 72 28 36.

Senyoreta, 35 anys, morena, cotxe, pis, bona presència; vull conèixer senyor bo, atractiu, amb idees clares per al futur, per a fins matrimonials. 71 00 87.

Estudiant, 23 anys, ben paregut, ros, atractiu, cotxe i moto, vull conèixer senyoreta simpàtica i senzilla, per sortir i fins seriosos. 72 14 94.

Estrangera, 50 anys, bona presència, alta, rossa, culta; vull conèixer senyor fins a 60 anys, bo, formal i sense vicis, per a fins seriosos. Cridar al telèfon 71 00 87.

Policia, 38 anys, ben paregut, vull conèixer la meua mitja taronja, senyora o senyoreta que vulgui merèixer el meu amor, de 27 a 37 anys aproximadament, cridar al telèfon 27 79 90.

INFERMERA 25 anys, 1'70 d'alçada, ben pareguda, simpàtica i alegre; interessats apt. correus 10.231.

ADVOCAT 25 anys, obert per a relacions exclusivament matrimonials. Tel. 72 28 36 (Carles).

ESTUDIANT 24 anys, maco, alegre, optimista; m'agrada l'art i l'esport. Apt. correus 10.221.

GUIA turística 26 anys, 1'70 d'alçada, rossa, ulls clars; m'agradaria trobar al.lot seriós i formal. Tel. 72 14 94.

Desig conèixer amiga, de fins a 37 anys, molt atractiva, afectuosa, culta, bon caràcter i amb classe. Fins seriosos. Don el que deman. Absteniu-vos els informals. Us espero. Joaquin. Apartat Correus 255. Badalona.

Si desitges augmentar els teus ingressos, en hores lliures o a jornada completa, pots guanyar més de 300 mil pessetes cada mes. Volem homes i dones de 17 a 40 anys. Cridau-nos al Tel 72 14 94.

Desitges casar-te amb l'home que tantes vegades has somniat. Som molt simpàtic, i estic molt desitjós de fer feliç una dona bonaal.lota, neta, amant de la llar i de la naturalesa. Escriviu-me. Xavier Sintes. Av. Comte de Sallent, 17 Pral. A - 07003 Palma.

SEPARADA, 42 anys, de poble, simpàtica, agradable, sincera, neta; cerca senyor de 46 a 50 anys, formal, seriós, per a bones relacions. Tel 27 79 90.

PROFESSORA D'IDIOMES, 30 anys, fadrina, bona presència; coneixeria al.lot de fins a 36 anys, culte, formal, amb bona posició social per a fins seriosos. Els interessats crida'm al 72 14 94.

APARELLADOR, viudo, sense al.lots, de 37 anys, pis, cotxe; vull conèixer senyoreta per refer la meua vida. Tel. 27 79 90.

ADMINISTRATIVA, 26 anys, fadrina, ulls verds, morena, cotxe; coneixeria jove amb estudis, fadrí, formal, honrat, feiner, net i sincer. Telefonar al 27 79 90.

APARELLADOR, viudo, sense nins, de 37 anys, pis, cotxe; vull conèixer senyoreta per refer la llar. Tel. 71 00 87.

JOVE, de 20 anys, feiner, sincer; m'agradaria contactar amb al.lota simpàtica. Tel. 71 00 87.

FADRI, 36 anys, treballador; desig conèixer senyoreta per sortir en pla formal. Tel. 27 79 90.

Oferim cursos bíblics de franc en català, (i en altres idiomes: anglès, francès, àrab, èuscar i espanyol). Demanau-los a l'apartat 1022. Castelló 12005 (Ajuda Evangèlica dels Països Catalans).

ADVOCAT, 40 anys atractiu, simpàtic vull conèixer al.lota, amb estudis, formal, sincera i carinyosa per fer una gran amistat. Tel 27 79 90.

BRASILENYA, de 26 anys, alta, simpàtica, molt atractiva, culta; coneixeria jove alt, fins a 30 anys, seriós, treballador i responsable, per fer una amistat molt formal. Cridau-me al 27 79 90.

JOVE, fadrí, 34 anys, alt, m'agrada la naturalesa i els animals. Voldria conèixer al.lota jove, seriosa, formal, que li agradi la llar. Cridau-me al 72 14 94.

FADRINA, 23 anys, estudiant, guapa, simpàtica. Vull conèixer jove fadrí, simpàtic i formal amb fins molt seriosos. Telefonar al 27 79 90.

MALLORQUÍ, 45 anys, separat; vull conèixer dona garrida, fins completament seriosos. Tel. 27 79 90.

Senyor 41 anys, un parell de negocis, cerc senyora economista que em pugui ajudar, és igual si té fills. Interessades escriure a l'apt. 10.221 de Palma.

ENGINYER químic, mitjana edat, fadrí, 1'69 d'alt. Vull formar parella amb senyoreta fadrina de 20 a 40 anys, seriosa i honrada. Indiferent si té fills, tan sols que m'estimi. Tel. 27 79 90.

DECORADOR de guix, de 29 anys, cotxe, alt, bona presència, forts ingressos, som molt perfeccionista; vull trobar al.lota fins als 23 anys per sortides i amistat sincera. 27 79 90.

SUECA 32 anys, un nin, forts ingressos econòmics, casa pròpia; voldria contactar amb senyor agradable, culte i intel·ligent, segur que ens cauríem bé. Crida'm: 27 79 90.

Em diuen que el joc de l'amor és ardent i perillós; el vull descobrir per mi mateix. M'ajudes? No ho lamentaràs. Som formal i bona persona, tenc 38 anys. 71 00 87.

Empresària, 27 anys, fadrina; vull conèixer al.lot jove, amb estudis. Tel. 27 79 90.

INFERMERA, fadrina, 31 anys, consultori propi; voldria conèixer senyor treballador. Fins seriosos. Apartat 10.064 Palma.

Aguerrit i valent jove (35), en el punt més alt del seu potencial humà, amorós i expansiu, busca joveçana moneta, independentment del seu estat i situació, per a fer-la princesa conjunturalment. Adreçau els vostres perfumats pergamins a l'apartat 410 de la Ciutat de Mallorques. no és anunci d'agències.

Senyoreta de 30 anys, fadrina, atractiva, amb estudis superiors; vull contactar amb jove de fins a 45 anys, fadrí, treballador, formal. Apartat 10 064 Palma.

PROFESSOR mercantil, 34 anys, xalet, cotxe, pis, sense nins, viudo. Vull conèixer senyora bona. Tel. 27 79 90.

FADRINA, 33 anys, feiner, morena; vull conèixer home bo, per a matrimoni. Apartat 10.064 Palma.

Advocatessa, posició social alta, bona família, 47 anys, viuda, sense fills; m'agradaria refer la meua vida, amb senyor culte, educat, no importa si té fills, si els té millor. Interessats cridar al 71 00 87.

Fadrina, 20 anys, amorosa i alegre, estudis superiors, sense problemes de capacitat; m'agradaria fer amistat amb al.lot fidel, educat i amorós, dolç. 27 79 90.

Fadrina, 24 anys, alta, simpàtica, de bon veure, amb estudis. Vull conèixer al.lot de fins a 40 anys, fadrí, educat i treballador, amb fins seriosos. Apartat 10 093 Palma.

INFERMERA, de 30 anys, fadrina, alta, elegant; coneixeria senyor de fins a 40 anys, educat, seriós i sense mals vicis. Fins matrimonials. Crida'm aviat, ja que estic molt tota sola. Tel 71 00 87.

Jove fadrina, 30 anys, bona presència, culta, treball d'infermera. Desig conèixer senyor de fins a 37 anys, culte, sense mals vicis, feiner; amb fins molts seriosos. Tel 27 79 90.

Fadrí, treballador d'hostaleria, alt, formal, sa, m'agrada la llar, la mar, aficionat a la pesca. Formaria parella amb senyoreta, senzilla de 25 a 40 anys. Tel 71 00 87.

ATS, fadrina, 20 anys, alta i de bon veure; vull conèixer jove responsable i net. Tel 71 00 87.

Separat, mallorquí, enginyer tècnic, bona posició, vida resolta. Vull amistat amb senyora culta, de mitjana edat. Apartat 10 093 Palma.

VIUDA, 44 anys. Vull conèixer senyor per a matrimoni. Tel. 71 00 87.

PROFESSOR mercantil, 34 anys xalet, cotxe, pis, sense fills, viudo. Apartat 10.064 Palma.

ECONOMISTA, 32 anys, moreno, 270.000 ptes. mensuals, pis, cotxe; vull conèixer al.lota. Tel 27 79 90.

FADRI, 21 anys, voldria conèixer senyoreta per sortir, de moment com a amics. Tel. 72 14 94.

EMPRESARIA, 27 anys, fadrina; vull conèixer jove amb estudis. Apartat 10.064 Palma.

PROPIETARI RESTAURANT, 58 anys, viudo, sense fills, el negoci va molt bé. Només necessit una dona, bona persona, amorosa, amable, per a gran amistat en principi i llavors futur matrimoni. Tel. 71 00 87.

CRISTINA, 34 anys, per ruquera, sicera, amorosa, rebutja la soledat i cerca la teua parella, jo som la ideal, et vull conèixer; si t'interés, crida'm, no et desanimis, només deman amor vertader. 27 79 90.

Cercam persones franceses. Volem parlar amb tu per interessant possibilitat de negoci. Telefonar de 10 a 17 hores. Telf. 711369

GASTRONOMIA

BAR RESTAURANTE ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyia. Carrer de la Grua, 6 - Can Pastilla.

RESTAURANT BADIA. Dies feiners, menú a 550 ptes. Diumenges i festes, menú a 1300 ptes. C/ Almirall Moreno, s/n. Tel. 74 11 91. Badia.

FONDA NATURISTA, Na Bauçana. Obert de 10 a 16 hores, de dilluns a divendres. Menjars per endur-se'n. C/ Santa Bàrbara, 4. Palma. Tel. 72 18 86.

CAFE CA'N REAGAN. Berenars i soparets. Lloc de trobada dels pagesos del Pla de Sant Jordi. Tel. 411266 - Casa Blanca.

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdaguer, 12. Tel. 266721, s'Arenal.

BAR BARA. Cuina casolana mallorquina. Carrer de Felanitx, cantonada Manacor. Tel.: 42 77 80. Son Ferriol.

MCDONALD'S S'ARENAL. Celebra el teu aniversari amb nosaltres en un ambient familiar. Avinguda nacional, 34 (entre els balnearis 8 i 9). Tel. 491891. Sra. Susana.

RESTAURANT SA BOLLERA. Cuina feta com Deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Mervelles. Tel. 265188.

SERVEIS
PROFESSIONALS

Decoradora, cerc feina, estudis fets a Barcelona. Tel 86 21 01 /89 07 34.

SHIATSU: Massatge energètic basat en la medicina tradicional xinesa. Ideal per a combatre l'estrès, depressions i, en general, qualsevol desequilibri físic, emotiu i mental-espiritual. Fa feina sobre el sistema immunològic i reforça el nostre poder natural d'autocuració. Carme, tel. 264259.

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

TINTORERIA CALTOR. Netetja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

TITO HERNANDEZ, oficial picapedrer. Si teniu qualche problema crida-me. Preus econòmics. Tel. 261001.

BUGADERIA LLITERMA. Autoservei, rentat en sec i en banyat, neteja de catifes, servei ràpid. Carrer Virgili, 17. Tel. 26 63 31. Can Pastilla.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, correuges de ventilador, camvis d'oli, greixar, rentats de motor. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

¿Vol lluir la seva elegant figura aquest estiu? Li podem ajudar a eliminar tot els seus problemes. Lluesqui el seu millor bikini. Tenim tot el que li fa falta. Cridi'ns al 54 05 86.

Si es vol posar en forma, sense cap esforç ni sacrifici, passi pel carrer Aragó, 70, 1er-A de Palma. Tenim la solució per als seus problemes.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, ràdio-cassettes de cotxes, porters electrònics. Electronica EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

INSTAL·LACIONS elèctriques i sanitàries CC.JU.CB., instal·ladors oficials de gas ciutat, propà i butà. Carrer Marqués de Tenerife, 77. Tel. 242593 - Son Ferriol.

DURIA COMPTABILITATS i administracions d'empreses, llibres d'estimació objectiva singular etc. Tel. 741165

TREBALLARIA per hores o repartiria amb furgoneta. Tel. 297077

S'Arenal
de Mallorca
Telèfon: 265005.

Arenalera Jove cerca feina per hores, per fer neteja. Tel 26 39 14. Demanar per Carmen.

Estudiant de Turisme, fa classes d'anglès i d'alemany, amb titulació de l'Escola Oficial d'idiomes. Zones de s'Arenal i sa Ràpita. S'Estanyol. Tel 26 27 33. De les 10 a les 16 hores.

TELEVISORS, vídeos, ràdio-cassettes, arreglam. **ELECTRONICA J. GARCIES.** Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335 - Coll d'En Rabassa.

Necessit cosidora de cinturons, per hores o escarada. C/ Tòquio, 2-local 21.

PINTOR-EMPAPERADOR José Luis Rios. Pressuposts de franc. Tel 24 08 35.

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314 - Es Pil·lari.

Arenalera Jove cerca feina per hores, per fer neteja. Tel 26 39 14. Demanar per Carmen.

BUGADERIA ARENAL
Rentat en sec
Self service
C/ Maria A. Salvà, 17 - B
T. 26.32.27. S'Arenal

PNEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i pegats, alineació de direccions assistida per ordinador. Avinguda del Cid, 73. tel. 42 75 53 Son Ferriol.

Al·lot, 17 anys, feria feina durant els mesos d'estiu. Millor en electricitat o mecànica. També altres feines. Toni. Tel 49 00 72

CUINER, s'ofereix per fer tapes a hores extres. Tel. 26 63 32.

ENSENYANCES

C. BALEARES, 25-2
El Arenal

* Informàtica
— Programació en:
**BASIC - CLIPPER
dBASE III PLUS**
— Formació d'usuaris en:
**QUATRO - LOTUS 1-2-3
WORDPERFECT - WORKS**
* A més d'un llarg
etcètera pots aprendre:
**BANCA - REPÀS
COMPTABILITAT
MECANOGRAFIA**

Es fan classes d'anglès per a nins i adults. Cridar a hores de dinar. Margalida. Tel. 40 31 76.

Repàs català, francès, llatí, lcastellà, socials, naturals, grec... EGB (totes les assignatures), BUP. Tel. 72 28 28 - 26 23 56.

Si vols classes d'anglès, pots tenir una professora titulada. Demanau per na Marga. Tel. 46 00 93.

CLASSES de Matemàtiques, Física o Química. Tots els nivells. Professor llicenciat. Cridar al 26 22 81.

CLASSES particulars de ball, individual o parelles, cha-cha-cha, rumba, fox-trot, samba i altres. César, llista de correus de Can Pastilla.

Es donen classes de repàs d'EGB i 1er de BUP. Tel 75 40 83.

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlem. **AGENCIA OFICIAL RENAULT.** Tel. 413867 - Son Ferriol.

VOLKSWAGEN JETTA d'importació, amb matrícula PM-BJ, venc per 400.000 ptes. Tel. 79 46 89 - 49 18 05

BORSA DEL
MOTOR

Venc Seat 131 PM-S, dies-sel. Bon estat de conservació, preu a convenir. Tel. 26 37 94.

SA PIPADA Es Canari Ros

Vaig anar a una fumada a devers Son Ferriol que va ser molt aclamada fins i tot pen Picarol.

Unes herbes de primera hi hagué per cada piper "això los entrava bé i los va fer més fumera".

Però jo me vaig fixar que els que servien el suc passant i tornant passar qualcun se quedava eixut.

I va ser un parent des "Lleros" es que se va empenyar, digué, aquest "bergant des boleros" a mi no em vol abeurar.

I en es "repart" final trofeu per tothom hi hagué manco per que feina feu que el prengueren per pardal.

Sa terra de sa "cissanya" allà tothom hi viu qui manco fa més hi diu i qui més fa manco guanya.

CENTRE D'INVESTIGACIÓ
PARAPSICOLOGICA I
ESOTÈRICA DE BARCELONA

AC73

Consultes TAROT I VIDÈNCIA
Sessions espiritistes
Rituals de tota classe
Estudis i informes
Cursos
Curacions (migranya, úlcera, artrosis, etc.)
Cartes astrals traduïdes

Telèfons: Mallorca 49 17 33
Manresa 872 74 98
Barcelona 411 22 56 - 333 54 55

LA REVISTA QUE DIU EL QUE ELS MALLORQUINS PENSEN PERÒ NO S'ATREVEIXEN A DIR

SUSCRIVIU-VOS-HI

TEL. 26 50 05

S'Arenal
de Mallorca

Pensament premeditat

Climent Garau i Salvà

Es polític només va a arruïnar sa nació. N'Aznar du prentensió de s'elecció adelantar; lo que ell conseguirà és de tirar molts millons; amb aquestes situacions, cap passa avançarà.

Què és que s'aconseguiria en canviar de partit? És gent des mateix sofrit que se muda sa camia. Cap pago se llevaria dels que hi ha existents, lo que tendria present: augmentar seva plantilla.

Tothom ja té observat a s'homo que va de política: a dins tot forat es fica per estar ell reguardat i quan té s'oportunitat sortirà a fer comedi; du aficat es seu criteri de viure acomodat.

Perquè va estudiar i consegüé una carrera no ha trobat sa manera de poder-se col·locar, solució cerca donar per passar-se bona vida: tirar-se dins sa política a on contrari se fa.

Aquell qui va conseguir de pujar a alta esfera ha trobada sa manera de ses coses dirigir, no fa més que presumir de manejar molts millons tipar-se de resposons que li solen oferir.

S'arriba a endiossar, creguent-se interessant perquè lo que va pensant en pràctica ho fa posar. Sa contribució puja a sa seva convenienci i gent de seva competenci perquè a ell puguin votar.

Pes poble no mirará per dar-li un benefici; Només li farà judici

per poder-lo controlar. Tota passa observarà que donarà tota gent, això és impertinent, aqueixa farsa aguantar.

Es poble ja està cansat de tenir tals directors, li han pegat tremolors a dins ses venes des cap. Ho té ben estudiat un moment dar-li s'etsús, serà es seu darrer recurs que tot sigui canviat.

Festes majors organitzen per sa gent entretenir pes ulls poder-los dar-li, són coses que les disfruten; de tirar millons no s'excusen que des poble han recaudats; des seus no n'hi posen cap, són de ses gents que los suen.

Nos ve a pas de gegant una crisi extremada que la nos ha motivada als qui nos van comandant. Han abandonat es camp, ses fàbriques s'han tancades, i es turisme que nos falla i ses obres se van 'turant.

A plaça de Lluçmajor dos-cents joves hi haurà que un títol alcançar per pensar d'exhibir-lo, no trobarà cap factor per ell poder-lo suplir, se tendrà que suprimir de sa molta diversió.

Aquest cas ja va passar quan es pobre res valia, a missa se n'aniria, no es podia descuidar; cap a plaça a esperar amb càvec, picó i senalla, qualque senyor el convidava per clot fort es foradar.

Sa persona quan se troba sens pa, tampoc jornal, això és moment fatal, de veritat, se disvoca.

Mourà sa guerra a sa dona, an es fills no pot sofrir, li entra un gros verí, sa misèria lo provoca.

Es mando se trobarà dins un moment apurat, per ell s'haurà acabat es molts gastos augmentar. El lladre molt creixerà això és un fet segur; s'anirà a tu per tu per un tros de pa menjar.

Fins ara es comandar ha estat com a ram de flors, 'via de dur es jac gros de lo molt que s'engreixà, però es temps que vendrà resultarà al revés, com ovelles dins s'aprés que se moren de belar.

I ningú sabrà resoldre sa fatal situació, és una evolució que tot el món enrevolta. Com que ningú es conhorta, tothom va a disfrutar, només se pensa en gastar i es darrer tancarà sa porta.

Quan se perd tota passió com a noltros succeïx, cap mando no mos serveix perquè guí es timó. No se troba professor que ell sigui escoltat, una anarquia ha entrat, es fet no pot dubtar-lo.

Se tendrà que obligar a un senyor director per dur sa direcció; Això nos succeirà. I marxa enrera es farà per fugir des compromís, ha estat com peix de na Tix que pudent li va tornar.

Climent Garau i Salvà, de Lluçmajor, agost 1992.

La nina Joana M. Roca féu la primera comunió dia 20 de juny a la parròquia de Sant Miquel de Lluçmajor. Soparen a cas Carboner de Montuiri. Foto Zarauz.

N'Aina Orell fou batejada el passat dia 4 de juliol a la parròquia de Sant Jordi. Seguidament familiars i amics berenaren a ca la batejada. (Foto Spot)

N'Elionor Serra va fer la seva primera comunió a la parròquia de s'Aranjassa. El sopar fou a Can Tronca de Sant Joan. (Foto Spot)

almacenes femenias

Almacenes Femenias, S.A. Materials de Construcció

S'ARENAL. OFICINES, MAGATZEM I EXPOSICIÓ
Carrer Diego Zaforteza, 3 Tels. 26 00 87 - 49 16 11 - 49 16 50 Fax 491558

LUCMAJOR. MAGATZEM I EXPOSICIÓ
Ronda Migjorn s/n. Telèfon 66 07 01

CIUTAT DE MALLORCA. MAGATZEM I EXPOSICIÓ
Poligon de Son Castelló - Via Asima, 1 Tels. 20 47 02 - 20 47 62 - 20 48 17 Fax 206998

MAGATZEM. Carrer Aragó, 139 Tels. 27 23 52 - 27 63 64

El prestigi aconseguit per ALMACENES FEMENIAS és el resultat de 50 anys de qualitat, servei i professionalitat.

ALMACENES FEMENIAS posa a la seva disposició tot tipus de materials de construcció, destacant les rajoles i paviments, no només pels seus bellíssims dissenys sinó també per la gran varietat d'estils que ens ofereix aquesta prestigiosa firma mallorquina.

ALMACENES FEMENIAS demostra la seva professionalitat acostant als residents d'aquestes illes les més importants marques nacionals i internacionals.

A la fi!

EL BRITISH
LANGUAGE
CENTRE

Inaugura sucursal a s'Arenal a fi d'ensenyar de manera professional l'Anglès i l'Alemanys. Preocupi's pel seu futur i el del seus fills! Saber idiomes és de cada dia més necessari!

Grups petits de 6 alumnes com a màxim, ensenyats per professores natives castellano-parlants i diplomades. Obertura a finals de setembre de 1992 a la Plaça dels Nins de s'Arenal. Tlf.: 71 44 19.

OASIS

La primera residència privada de Mallorca
«Per Sa Nostra Gent Gran»
Avinguda Bmeu. Riutort, 25
Tlfs.: 26 01 50 - 26 01 54 - 26 13 16
Can Pastilla

RENAULT

Frederic Galindo Rincon
Concessionari Oficial
Vendes - Reparació - Garanties
MOTOR MATCH
JONC I CANYES, S.L.
Carretera Militar, 181.
Tlf.: 26.08.11
07608 Ses Cadenes de s'Arenal

N'Antònia Serra i n'Antoni Quetgles se casaren dia 30 de maig al jutjat de Montuïri. Feren el dinar de noces a Cas Carboner. (Foto Velázquez)

En Llorenç Ginart i na Joana Mates se casaren el dia 6 de juny a l'Església del Convent de Llucmajor. Feren el sopar de noces a Binicomprat. Foto Zarauz.

En Faustino Castillo i na Maria Pretel, se casaren dia 8 d'agost a la Porciúncula de s'Arenal, feren el sopar de noces al Restaurant Brasilia. Van sortir de viatge cap a Santo Domingo. (Foto Mateu Joan)

En Miquel i n'Isabel se casaren dia 28 de març a la parròquia de Santa Eulàlia. Soparen de noces al Casino de Mallorca. (Foto Màrio)

Na Maria Antònia Regis fou batejada dia 4 de juliol a la parròquia de Sant Jordi. Feren un bon berenar a ca seva.

FOTO ESTUDIO ARROYO

Fotografia i vídeo a domicili
C/. Arxiduc Lluís Salvador, 50
Tlf.: 75 76 12.
Ciutat de Mallorca

En Tomàs i na Maria del Carme del Rafal Vell, se casaren dia 30 de maig a la basílica de Sant Francesc de Ciutat. Feren el sopar de noces al meson Tío Pepe. (Foto Màrio)

En Daniel i n'Estela, de llinatge Alcalde, feren la primera comunió a la parròquia des Coll el passat dia 31 de maig. Feren el dinar al restaurant Tai Tai de s'Arenal. Foto Zarauz.

TORRES R. FOTÒGRAF

Avda. del Cid, 12 - Tel. 42 83 19
Son Ferriol - Palma

Foto publicitària i industrial. Reportatge i foto estudi
Revelat en una hora i professional propi
C/. Cardenal Rossell, 38 - Tlf. 26 19 51 - 07007 COLL D'EN RABASSA

Fotolit

FOTOGRAFIA - PUBLICIDAD

Fotografia infantil,
industrial, reportatges de
video, bodes, comunions,
batejos...
C/. Balmes, 48 - A
Tlf.: 20 43 50. Ciutat.

FOTO SPOT

JOAN TALTAVULL
ESTUDI FOTOGRAFIC

C/. Penya Barçana i M. 8
Tel. 27 14 43
07008 CIUTAT DE MALLORCA

Reportatges
fotogràfics i de vídeo
Revelats i còpies en
30 minuts
Plaça de Sant Antoni,
5.
Tlf.: 71.39.36
Ciutat de Mallorca

Foto Estudi KAMAL VIDEO REPORTAJES

El nostre lema: «Qualitat i servici»
Carrer de les Meravelles. Tlf.: 26.94.16
07610 LES MERAVELLES DE S'ARENAL

Reportatges foto-vídeo - Fotos
d'estudi - Fotos carnet - Foto-
còpies - Marcs a mida - Plasti-
ficats - Revelats en una hora

C/. Cardenal Rossell, 60 - A - Tlf. 26 03 71 - Fax 26 03 71
07007 COLL D'EN RABASSA

Na Iolanda Expósito i en Jordi Lopera se casaren dia 18 de juliol a la parròquia de Can Pastilla. Soparen de noces al restaurant Tai Tai de s'Arenal. Foto Zarauz.

Na Joana Maria Amengual i n'Antoni Rigo se casaren dia 30 de maig a l'Església de la Mare de Déu del Carme del Coll d'en Rabassa. Acabada la cerimònia anaren a dinar al restaurant Pequeño Mundo del mateix poble. (Foto Velázquez)

Catalina Servera Parets, madò Maria Cullera, va fer cent anys el passat dia tres d'agost. Aquesta collerenga, que conserva un humor extraordinari, una salut de ferro i una increïble memòria, fou homenatjada per tota la població del Coll d'en Rabassa, lloc on va néixer ara fa cent anys, i on ha viscut sempre. En aquest dia tan assenyalat donà un llarg repàs a la seva vida envoltada per tota la seva família i veïns. Des de S'ARENAL DE MALLORCA us desitjam que en pugueu fer molts més i que siguin tan bons com fins ara. Molts d'anys!

José Antonio Monteagudo i Antonia Sánchez, se casaren el passat dia 6 de juny al jutjat de Valldemossa. Feren el sopar de noces al restaurant Montebello de les Palmeres. Foto Zarauz.

Pere Salvà i Sebastiana Cerdà se casaren dia 20 de juny a l'Església del Convent de Lluçmajor. Soparen de noces al restaurant Sa Canova de Campos. Foto Zarauz.

L'equip de futbollet d'EL GAUCHO és el que podeu veure a la foto. Han participat a nombrosos torneigs d'aquest esport a tota la zona de s'Arenal i Can Pastilla i han fet, en general, un bon paper. Ara, per als torneigs estivals, us desitjam molta de sort.

Na Sílvia Vera i n'Antoni Ossorio se casaren el mes passat a l'Església de Sant Matgí de Santa Catalina. Feren el dinar de noces al Foro de Mallorca. (Foto Velázquez)

Maria del Mar Caparós féu la primera comunió a la parròquia de s'Aranjassa. El sopar de festa fou al restaurant Can Tronca de Sant Joan. Foto Zarauz.

En Jaume i na María José des Coll d'en Rabassa, se casaren dia 16 de maig a la basílica de Sant Francesc de Ciutat. Feren el sopar de noces a Binicomprat. (Foto Màrio)

**Servei d'aigua
a domicili
pou propi**

**Aljubs de varies
capacitats amb
motor elevador**

SERVICI A LLUCMAJOR I S'ARENAL
N.º REGISTRE SANITARI 2700319 PM

TRANSPORTS MANRESA
CAMIÓ GRUA TRANSPORTS
EN GENERAL

Carrer de l'Estrella, 13 - Tel. 66 06 40 - LLUCMAJOR

I M P R E N T A
DISENY PER ORDINADOR • TIPOGRAFIA
OFSET SEC • SEGELLS DE GOMA
ENCUADERNACIONS

Gorrach

art gràfic

C/. José Vargas Ponce, 28 • Tel. - Fax 49 21 09
Coll d'en Rabassa • 07007 - Palma de Mca.

Revisió de
direccions i
autorentat

Reparacions
en
general

SERVICI OFICIAL

SERVIAUTO ARENAL, S.A.

Carretera Militar, 185 - Las Cadenas
07600 EL ARENAL (PALMA)
Tel. 26 81 11 (4 líneas)

S'Arenal

de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.:

Carrer.:

..... D. P.

Població.: Tel.:

M'interessa una subscripció:

☐ **SEMESTRAL 1.500 PTS**

Rebut domiciliari aun banc

Entitat:

Sucursal:

Banc.: Suc.:

Compte n.º:

Titular:

Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al
Camí de les Pedreres, 30, s'Arenal

En Lluís i na Paquita des Molinar se casaren dia primer d'agost a la basílica de Sant Francesc de Ciutat. Feren el sopar de noces al restaurant Montebello de les Palmeres. (Foto Màrio)

N'Angela i n'Alvaro es varen casar el passat dia 15 d'agost a la parròquia de Nostra Senyora del Carme, al Coll d'en Rabassa. Posteriorment i amb els seus convidats anaren al restaurant Montebello on feren el dinar de noces. (Foto Velázquez)

La nina Rosa Maria Ligeró fou batejada a la Parròquia del Coll d'en Rabassa. Feren un sopar de festa al bar Los Faroles del mateix poble. A la fotografia de Zarauz, la veim amb els seus pares i germans.

N'Antonio Buendia i na Rosa Aznar, són els gerents de la Casa Regional Murciana que està ubicada al Passeig Antoni Maura de Ciutat. Tenen equip de futbol, fan tornejos de dominó i ensenyen balls regionals. També tenen bona cuina amb menús a 600 ptes.

Na Margalida Salvà va fer la primera comunió a la parròquia de Son Ferriol. El dinar de comunió fou al restaurant Sierra de Gredos de Santa Maria.

En Paco d'Extremadura i la seva família han creat la Casa Regional d'Extremadura al carrer de Bartomeu Riutort de Can Pastilla. Cada dia treuen la taula a carrer i despatxen formatges de cabra, d'ovella, formatge coent a l'oli, perni extremeny i altres delicatessen d'aquella terra. També han apres a fer pa amb ol i els surt molt bo.

MATERIALS PEL LA CONSTRUCCIÓ

CAN MARÍ

Carretera de Manacor, 403 - Davant la gasolinera - Telf. 42 83 00 -
SON FERRIOL. DISSABTES DEMATÍ OBERT.